

A8-0341/2015

24.11.2015

ZIŅOJUMS

par virzību uz Eiropas enerģētikas savienību
(2015/2113(INI))

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja

Referents: *Marek Józef Gróbarczyk*

Atzinuma sagatavotājs (*):

Ivo Belet, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja

(*): Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS	38
ĀRLIETU KOMITEJAS ATZINUMS	47
STARPTAUTISKĀS TIRDZniecības KOMITEJAS ATZINUMS	51
TRANSPORTA UN TŪRISMA KOMITEJAS ATZINUMS	56
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	61
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA	62

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par virzību uz Eiropas enerģētikas savienību (2015/2113(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 191., 192. un 194. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas (*Euratom*) dibināšanas līgumu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Pamatstratēģija spēcīgai Enerģētikas savienībai ar tālredzīgu klimata pārmaiņu politiku” (COM(2015)0080) un tā pielikumus,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas enerģētiskās drošības stratēģija” un pievienotos darba dokumentus (COM(2014)0330),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas gāzes sistēmas īstermiņa izturētspēja. Gatavība iespējamajam apgādes pārtraukumam no austrumiem 2014./2015. gada rudenī un ziemā” (COM(2014)0654),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par energoapgādes drošību un starptautisko sadarbību “ES enerģētikas politika: attiecību veidošana ar partneriem ārpus mūsu robežām” (COM(2011)0539),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par to, kā tiek īstenots Paziņojums par energoapgādes drošību un starptautisko sadarbību un Enerģētikas padomes 2011. gada novembra secinājumi (COM(2013)0638),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu “Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats: ES energoapgādes drošības un solidaritātes rīcības plāns” (COM(2008)0781),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu “Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 10. oktobra paziņojumu “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai” (COM(2012)0582),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 15. novembra paziņojumu “Kā panākt, lai iekšējais enerģijas tirgus patiešām funkcionētu” (COM(2012)0663) un Parlamenta 2013. gada 10. septembra rezolūciju par pasākumiem iekšējā enerģijas tirgus darbības nodrošināšanai¹,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Virzība uz iekšējā enerģijas tirgus izveides pabeigšanu” (COM(2014)0634),

---

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0344.

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Enerģētikas infrastruktūras prioritātes 2020. gadam un pēc tam — projekts integrētam Eiropas enerģētikas tīklam” (COM(2010)0677),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 29. janvāra paziņojumu “Enerģētikas cenas un izmaksas Eiropā” (COM(2014)0021/2),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 22. janvāra paziņojumu “Eiropas rūpniecības atdzimšana” (COM(2014)0014),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kā panākt, lai iekšējais enerģijas tirgus patiešām funkcionētu” un pievienotos darba dokumentus (COM(2012)0663),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 14. novembra ziņojumu “Eiropas oglekļa tirgus stāvoklis 2012. gadā” (COM(2012)0652),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumu “Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā” (COM(2011)0571) un Parlamenta 2012. gada 24. maija rezolūciju par resursu ziņā efektīvu Eiropu¹,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Energofektivitāte un tās ieguldījums enerģētiskajā drošībā un klimata un enerģētikas politikas satvarā 2030. gadam” (COM(2014)0520),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā” (COM(2011)0112),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 15. decembra paziņojumu “Enerģētikas ceļvedis 2050” (COM(2011)0885) un Parlamenta 2013. gada 14. marta rezolūciju par “Enerģētikas ceļvedi 2050” — enerģija nākotnei²,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “Ekoizaugsmei piemītošā nodarbinātības potenciāla pilnvērtīga izmantošana” (SWD(2012)0092),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Par Eiropas turpmāko rīcību oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas jomā” (COM(2013)0180),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Klimata un enerģētikas politikas satvars laikposmam no 2020. gada līdz 2030. gadam” (COM(2014)0015),
- ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2015. gada 19. un 20. marta secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. aprīļa Regulu (ES) Nr. 347/2013, ar ko nosaka Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnes un atceļ Lēmumu Nr. 1364/2006/EK, groza Regulu (EK) Nr. 713/2009, Regulu (EK) Nr. 714/2009 un Regulu (EK) Nr. 715/2009, un Komisijas 2013. gada 14. oktobra paziņojumu “Ilgtermiņa redzējums infrastruktūras jomā Eiropai un ārpus tās”

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0223.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0088.

(COM(2013)0711), kurā noteikts pirmais Savienības mēroga energoinfrastruktūras kopīgu interešu projektu (KIP) saraksts,

- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (COM(2011)0665),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Regulu (ES) Nr. 994/2010 par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un Padomes Direktīvas 2004/67/EK atcelšanu,
- ņemot vērā trešo enerģētikas paketi,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2010/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Lēmumu 994/2012/ES, ar ko izveido informācijas apmaiņas mehānismu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 12. jūnija rezolūciju par sadarbības veidošanu enerģētikas politikā ar partneriem ārpus ES robežām — stratēģiska pieeja drošas, ilgtspējīgas un konkurētspējīgas energoapgādes nodrošināšanai¹,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 21. novembra rezolūciju par slānekļa gāzi un slānekļa eļļu — rūpnieciskie, enerģētiskie u. c. aspekti²,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūciju par stratēģiju “Eiropa 2020”³,
- ņemot vērā Parlamenta pētījumu “Eiropas integrācijas trūkuma radīto izmaksu apzināšana, 2014–2019”,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 5. februāra rezolūciju par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam⁴,

---

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0238.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0444.

³ OV C 188 E, 28.6.2012., 42. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0094.

- ņemot vērā Enerģētikas hartas nolīgumu, jo īpaši tā 7. un 20. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Ārlietu komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A8-0341/2015),
- A. tā kā saskaņā ar LESD 194. pantu Eiropas enerģētikas politikai ir jānodrošina enerģijas tirgus darbība, jānodrošina energoapgādes drošība, jāveicina energoefektivitāte, ietaupījumi un atjaunojamās enerģijas attīstība, kā arī jāveicina energotīklu starpsavienojumi; tā kā dalībvalstu energoresursu struktūras noteikšana joprojām ir dalībvalstu kompetence un līdz ar to energoresursu struktūra ir ārkārtīgi daudzveidīga;
  - B. tā kā, lai izveidotu noturīgu Enerģētikas savienību ar nākotnē vērstu klimata pārmaiņu politiku, tās pamatā ir jābūt pārejai uz ilgtspējīgu, nākotnē vērstu enerģētikas sistēmu, kuras galvenie pīlāri ir energoefektivitāte, atjaunojamā enerģija, vislabākais Eiropas energoresursu izmantojums un vieda infrastruktūra; tā kā, lai radītu ekonomikas izaugsmi un darbvieta un panāktu, ka ES šajās jomās ir vadībā, ir vajadzīgs stabils ilgtermiņa tiesiskais regulējums;
  - C. tā kā enerģētiskās drošības stratēģijā ir jāiekļauj izmaksu ziņā efektīvas darbības, ar kurām ierobežot enerģijas pieprasījumu, un jāparedz vienlīdz efektīvas darbības, ar kurām pārvarēt lielus un neizbēgamus piegādes pārtraukumus, kā arī jāievieš solidaritātes un koordinācijas mehānismi, kas aizsargātu un nostiprinātu enerģijas ražošanu, viedpārvaldes un sadales infrastruktūru un starpsavienojumus; tā kā šādi infrastruktūrai ir jāspēj izmantot dažādu veidu atjaunojamus energoresursus un jābūt iekļautai pilnībā integrētā un labi funkcionējošā iekšējā enerģijas tirgū, kas ir Enerģētikas savienības būtiska daļa ar diversificētām ārējām piegādēm un piegādes maršrutiem;
  - D. tā kā Parlaments divreiz prasīja par saistošiem 2030. gada klimata un enerģētikas mērķiem noteikt vismaz 40 % CO₂ emisiju samazinājumu, vismaz 30 % atjaunojamo energoresursu izmantojumu un 40 % energoefektivitātes uzlabojumu, kas būtu jāpanāk, īstenojot individuālos valstu mērķus; tā kā saistoši valstu un ES energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu mērķi rada izaugsmi un darbvieta, un līdz ar to varētu panākt, ka ES kļūst par tehnoloģiju līderi šajās jomās;
  - E. tā kā — lai saņemtu nepieciešamo atbalstu no iedzīvotājiem un nozares dalībniekiem, tad pasākumos, ar kuriem izveido Enerģētikas savienību un cenšas sasniegt klimata un enerģētikas mērķus, pilnībā ir jāņem vērā ietekme uz enerģijas cenām un uzmanība jāpievērš sinerģijai un padziļinātai tirgus integrācijai, kas palīdzēs samazināt kopējās izmaksas un uzlabot ES ekonomikas konkurētspēju; šajā ziņā visos nepieciešamajos ietekmes novērtējumos pilnībā ir jāņem vērā pašreizējās un turpmākās slēptās un neatgūstamās izmaksas, kas izriet no tradicionālās enerģētikas politikas;
  - F. tā kā Enerģētikas savienība ir jāveido kā jauns Eiropas enerģētikas modelis, kura pamatā ir stingrs transversāls juridiskais pamats un konstruktīvi mērķi; tā kā

Enerģētikas savienības pārvaldībai ir jābūt pārredzamai, garantējot stabilu satvaru, iesaistot Parlamentu lēmumu pieņemšanas procesā un vienlaikus palielinot pašvaldību un iedzīvotāju lomu;

- G. tā kā izšķiroša nozīme ir tam, lai ES un dalībvalstis atzītu, cik būtiski ir iekļaut uz patērētājiem orientētas iniciatīvas, tādas kā kooperatīvi, kopienu mēroga atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes projekti, un uzsver, ka ir jānovērš ekonomiskie, administratīvie un tiesiskā regulējuma šķēršļi, lai iedzīvotāji varētu aktīvi piedalīties enerģētikas sistēmā;
- H. tā kā Eiropas enerģētikas sistēmas ilgtspēju apdraud klimata pārmaiņas, konkurētspējīgas enerģijas cenas un ārkārtīgi liela atkarība no neuzticamiem trešo valstu piegādātājiem;
- I. tā kā, veidojot noturīgu Enerģētikas savienību ar vārienīgu klimata politiku, pamatmērķis ir nodrošināt pāreju uz jaunu enerģētikas modeli, kas ļauj mājāsaimniecībām un uzņēmumiem ražot un patērēt drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un izmaksu ziņā pieejamu enerģiju;
- J. tā kā Enerģētikas savienības ietvaros ir jārisina enerģētiskās nabadzības problēma, radot iespējas neaizsargātiem patērētājiem, uzlabojot energoefektivitāti visneaizsargātākajiem un izstrādājot koriģējošus pasākumus, lai enerģija kļūtu pieejama tiem, kam tā ir nepieciešama;
- K. tā kā enerģētisko nabadzību var definēt kā mājāsaimniecības nespēju saņemt energoapgādi pienācīgā līmenī, proti, lai nodrošinātu komforta un veselības pamata līmeni, kam iemesls ir tādi faktori kā zemi ienākumi, augstas enerģijas cenas un nekvalitatīvs dzīvojamais fonds;
- L. tā kā Enerģētikas savienības nākotnes redzējumam ir jābūt tādām, kurā dalībvalstis atzītu, ka savas valsts iedzīvotāju drošā, ilgtspējīgā un izmaksu ziņā pieejamā energoapgādē tās ir atkarīgas cita no citas, pamatojoties uz īstenu solidaritāti un uzticamību, kā arī Eiropas Savienības nostājai vajadzētu būt vienotai globālos darījumos; tā kā līdz ar to katrai dalībvalstij ir pienākums par prioritāti noteikt energoefektivitāti un enerģijas pieprasījuma samazināšanu, lai saglabātu energoapgādes drošību visā ES un tās dalībvalstīs;
- M. tā kā ES enerģētikas un klimata politikai ir jābūt savstarpēji papildinošai un abu šo jomu mērķiem ir jābūt tādiem, kas viens otru nostiprina; tā kā līdz ar to Enerģētikas savienībai ir jāpapildina Eiropas reindustrializācijas un izaugsmes mērķi un jāveicina pāreja uz ilgtspējīgu ekonomiku, kura lielākoties būtu balstīta uz energoefektivitāti un atjaunojamo enerģiju, kas sekmēs Eiropas ekonomikas vispārējo konkurētspēju, vienlaikus efektīvi novēršot oglekļa emisiju pārvirzi;
- N. tā kā ES importē vairāk nekā pusi no kopējās patērētās enerģijas, sevišķi augsta ir ES atkarība no jēlnaftas (vairāk nekā 90 %), dabasgāzes (66 %) un akmeņogļu (72 %) importa un kopējās importa izmaksas 2013. gadā bija vairāk nekā EUR 400 miljardi; tā kā aptuveni 40 % no ES galīgā enerģijas patēriņa un aptuveni 60 % no ES gāzes importa izmanto ēkās, un līdz ar to ES enerģijas pieprasījuma ierobežošana ir nozīmīgs faktors

virzībā uz enerģētisko neatkarību;

- O. tā kā naftas cena pasaulē ir būtiski samazinājusies, kas sniedz ES iespēju veikt plašus pasākumus mūsu enerģētikas nozares pārveidošanai, investējot atjaunojamās enerģijas ražošanā, izmantojot ēku un rūpniecības energoefektivitātes potenciālu un attīstot viedinfrastruktūru; tā kā par fosilā kurināmā importu iztērētā nauda ir niecīgs ieguldījums Savienības investīcijās, darbvietās un izaugsmē un tā kā šīs naudas novirzīšana iekšējām investīcijām stimulētu izaugsmi un radītu kvalitatīvas darbvietas augsti kvalificētam vietējam darbaspēkam;
- P. tā kā daudzas valstis ir ārkārtīgi atkarīgas no viena vienīga piegādātāja, kas tās var padarīt mazaizsargātas no piegādes pārrāvumiem;
- Q. tā kā ES ir ļoti atkarīga no enerģijas importa no Krievijas, kura sevi ir parādījusi kā neuzticamu partneri un kura enerģijas piegādes izmanto kā politisku ieroci;
- R. tā kā par nozīmīgu Krievijas ārpolitikas daļu ir kļuvusi stratēģijas izstrādāšana un īstenošana attiecībā uz stratēģiskajiem resursiem, jo īpaši naftu un dabasgāzi, lai tādējādi izdarītu politisku spiedienu uz citām valstīm; norāda, ka tā tas ir noticis ar vairākām Krievijas kaimiņvalstīm un dažām Eiropas Savienības dalībvalstīm;
- S. tā kā naftas un dabasgāzes izmantošana ārpolitikas mērķiem un citu valstu destabilizācijai apdraud ekonomikas izaugsmi un — vēl jo bīstamāk — demokrātijas stabilitāti Eiropā un suverēnu valstu neatkarību;
- T. tā kā Eiropas enerģētiskā drošība ir jāattīsta tā, lai tā aizsargātu gan Eiropas drošību, gan Eiropas valstu suverenitāti, ietverot gan ES dalībvalstis, gan Austrumu partnerības valstis;
- U. tā kā enerģētiskās drošības politikā ir jāpievēršas vajadzībai nodrošināt stabilas piegādes no dažādiem enerģijas avotiem, nodrošinot Eiropas ekonomikai transportam, ražošanai un mājokļiem nepieciešamo enerģiju tādā veidā, kas atbalsta konkurētspēju un klimata politiku, un vienlaikus šai politikai ir jāsamazina atkarība no tiem, kuri apzināti vēlas izmantot energoresursus savu politisko mērķu sasniegšanai nolūkā ietekmēt politiskos procesus citās valstīs;
- V. tā kā nevienai dalībvalstij nav jācieš no nelabvēlīgiem, ES tiesību aktiem neatbilstošiem līgumu nosacījumiem, ar kuriem izmanto šo valstu nestabilo stāvokli enerģijas tirgū, pamatojoties vienīgi uz ģeogrāfiskiem un vēsturiskiem faktoriem;
- W. tā kā Krievijas un tranzītvalsts Ukrainas 2006. un 2009. gada gāzes strīdu dēļ daudzas ES valstis cieta no smagiem energoapgādes traucējumiem; tā kā piegādes pārrāvumi liecina, ka līdz šim veiktie pasākumi nav bijuši pietiekami, lai novērstu Eiropas paļaušanos uz Krievijas gāzi;
- X. tā kā jau pašlaik ir iespējams veikt visu ar enerģētiku saistīto nolīgumu *ex-post* novērtējumu par to atbilstību ES tiesībām, *inter alia* piemērojot konkurences un enerģētikas jomu reglamentējošos noteikumus; tā kā valstu un ES mērogā veiktu *ex-ante* atbilstības pārbažu nepietiekamības dēļ tiek radīti smagi tirgus izkropļojumi; tā kā

Komisija šos trūkumus ir atzinusi un ir apņēmusies nostiprināt *ex-ante* novērtējumu noteikumus par gāzes piegādes komerclīgumiem;

- Y. tā kā līdz 2020. gadam ES enerģētikas nozarē vien ir jāiegulda vairāk nekā EUR 1 triljons un tā kā uz katru līdz 2020. gadam energoinfrastrukturā neieguldīto euro pēc 2020. gada būs vajadzīgi jau 4,3 euro, lai sasniegtu tos pašus mērķus, kas radītu nevajadzīgu slogu nākamajām paaudzēm;
- Z. tā kā ES ir jānodrošina šo investīciju finansēšana, mobilizējot visus pieejamos publiskos (struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas (EIB)) un privātos resursus, mudinot novirzīt mājsaimniecību ietaupījumus un ilgtermiņa investoru (pensiju fondu un apdrošināšanas sabiedrību) līdzekļus, kā arī radot Eiropas Savienībai jaunas finansēšanas spējas;
- AA. tā kā ES ražošanas nozarē elektroenerģijas cenas pirms nodokļu vai nodevu atbrīvojumu piemērošanas energoietilpīgām nozarēm ir vairāk nekā divas reizes augstākas kā ASV un Krievijā, par 20 % augstākas nekā Ķīnā, taču par 20 % zemākas nekā Japānā;
- AB. tā kā gāzes cenu ziņā Eiropas rūpniecība joprojām cieš no ievērojami nelabvēlīgas konkurences, kas rodas galvenokārt tāpēc, ka ilgtermiņa līgumos ar Krieviju ir iekļauts naftas cenu indekss;
- AC. tā kā cenu atšķirībām ar citām tautsaimniecībām var būt nelabvēlīga ietekme uz mūsu rūpniecības konkurētspēju, jo īpaši mūsu energoietilpīgajās nozarēs;
- AD. tā kā konkurētspējīgas enerģijas cenas ir ārkārtīgi būtiskas, lai līdz 2020. gadam sasniegtu ES reindustrializācijas 20 % mērķus;
- AE. tā kā ES uzņēmumi atjaunojamās enerģijas nozarē, no kuriem daudzi ir MVU, Eiropā nodarbina 1,2 miljonus cilvēku un tiem pieder 40 % no visiem atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju patentiem pasaulē, kas ES padara par pasaules līderi; tā kā nākotnē šī līderība ir jā saglabā, īstenojot stabilu ES atjaunojamās enerģijas stratēģiju;
- AF. tā kā, lai gan pasaulē tieši ES visvairāk iegulda atjaunojamajos energoresursos, 2014. gada Pasaules enerģētikas pārskatā ir prognozēts, ka laikposmā līdz 2040. gadam pasaulē enerģijas pieprasījums palielināsies par 37 % un ogļu pieprasījums — par 15 %; tā kā ES tiek prognozēts, ka temperatūras paaugstināšanās būs ievērojami zemāka dēļ tā, ka panākti ļoti lieli energoefektivitātes uzlabojumi;
- AG. tā kā ES gāzes tirgus neefektivitātes dēļ sociālie zaudējumi gadā pārsniedz EUR 11 miljardus, kam iemesls *inter alia* ir infrastruktūras trūkums un zems tirgus likviditātes un pārredzamības līmenis;
- AH. tā kā ekonomiski un fiziski integrētāks vienotais enerģijas tirgus varētu nodrošināt ievērojamus efektivitātes ieguvumus;
- AI. tā kā enerģijas mazumtirdzniecības tirgus nedarbojas pienācīgi, jo daudzās dalībvalstīs patērētājiem ir pārāk mazas iespējas izvēlēties starp piegādātājiem; tā kā tirgus koncentrācijas jautājumi ir jārisina ES konkurences politikā, lai ļautu patērētājiem

mainīt piegādātājus, tādējādi paaugstinot konkurenci un samazinot cenas; tā kā uzmanība ir jāpievērš tam, ka mazāk informēti iedzīvotāji, kuri retāk mēdz salīdzināt un mainīt piegādātājus, varētu joprojām maksāt pēc nekonkurētspējīgiem un novecojušiem tarifiem, tādējādi paradoksālā kārtā subsidējot zinošākus un labāk informētus patērētājus;

- AJ. tā kā integrēta Eiropas gāzes un elektroenerģijas tirgus izveides pabeigšanai ir izšķiroša nozīme, lai panāktu energoapgādes drošību un īstenotu pasākumus virzībā uz Enerģētikas savienību; tā kā Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka visas dalībvalstis īsteno un ievēro visas trešās enerģētikas paketes daļas nolūkā izveidot integrētu elektroenerģijas un gāzes tirgu;
- AK. tā kā starpsavienojumu 10 % mērķa sasniegšana, elektroenerģijas un gāzes lielākas pārrobežu pārvades jaudas nodrošināšana, kā arī pašreizējā tīkla papildu nostiprināšana palielinās enerģētisko drošību, ļaus labāk integrēt ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem un līdzsvaros piegādi un pieprasījumu starp dalībvalstīm, vienlaikus veicinot cenu konvergenci patērētāju interesēs;
- AL. tā kā sagaidāms, ka konvergenci un izmaksu optimizāciju sekmēs arī padziļināta dalībvalstu reģionālā sadarbība;
- AM. tā kā Enerģētikas kopiena ir instruments, ar ko paplašināt enerģētikas iekšējo tirgu, tajā iekļaujot ES kaimiņvalstis, kas līdz ar to veicina uz kopīgiem principiem un tiesiskumu balstītas Eiropas enerģētikas telpas izveidi;
- AN. tā kā Enerģētikas savienība atbilst vairākkārtīgiem Parlamenta aicinājumiem izveidot īstenu Eiropas Enerģētikas kopienu, balstoties uz stabilu vienoto enerģijas tirgu, ārpus savienības enerģijas iepirkumu koordinēšanu un kopīgu Eiropas finansējumu pētniecībai un inovācijai jaunu ilgtspējīgu energotehnoloģiju jomā;
- AO. tā kā lielākā mērā ir jāaskaņo ES enerģētikas politikas ārējā dimensija, un pagaidām tās potenciāls vēl nav pilnībā izmantots nolūkā veicināt energoapgādes drošību un Savienības konkurētspēju;
- AP. tā kā papildus Eiropas enerģētiskās drošības stratēģijā identificētajiem 33 infrastruktūras projektiem lielāka uzmanība ir jāpievērš elektroenerģijas sadales tīklu modernizācijai un pārejai no oglekļa un gāzes uz biomasu, lai uzlabotu energoapgādes drošību;
- AQ. tā kā ir konstatēts, ka oglekļa dioksīda uztveršana un uzglabāšana var būtiski sekmēt cīņu pret klimata pārmaiņām un jo īpaši var palīdzēt samazināt izmaksas, ko rada pāreja uz dekarbonizētu enerģijas tirgu un mazoglekļa ekonomiku;
- AR. tā kā Enerģētikas savienības izveidi visvairāk sekmē tādi faktori kā piegāžu dažādošana, iekšējā enerģijas tirgus izveides pabeigšana, energoefektivitātes un ietaupījumu uzlabojumi, Eiropas energoresursu, tostarp atjaunojamās enerģijas izmantojuma turpmāka veicināšana un pētniecības un izstrādes darbības;
- AS. tā kā ir jāveicina un jāatbalsta vietējo tradicionālo naftas un gāzes resursu izmantošana, pilnībā ievērojot ES *acquis*, gan tradicionālajos ieguves apgabalos (piemēram,

Ziemeļjūrā), gan jaunatklātajos apgabalos (piemēram, Vidusjūras austrumu daļā un Melnajā jūrā);

AT. tā kā vietējiem energoresursiem vienmēr ir jābūt ilgtspējīgiem un drošiem;

AU. tā kā ES tiecas panākt, lai līdz 2020. gadam rūpniecības ieguldījums ES IKP būtu 20 %, un, lai šo vērienīgo mērķi sasniegtu, enerģijas cenām ir jābūt konkurētspējīgām, kā arī ir jāpaaugstina enerģijas produktivitāte,

Enerģētikas savienības dimensijas

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu “Pamatstratēģija spēcīgai Enerģētikas savienībai ar tālredzīgu klimata pārmaiņu politiku”; atzīmē Komisijas izklāstītos piecus Enerģētikas savienības pīlārus; prasa, lai saskaņā ar šiem pīlāriem īstenotā politika vienmēr veicinātu energoapgādes drošību, dekarbonizāciju, ekonomikas ilgtermiņa ilgtspēju un nodrošinātu pieņemamas un konkurētspējīgas enerģijas cenas;
2. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai visiem tiesību aktu priekšlikumiem, kuri attiecas uz Enerģētikas savienības izveidi, piemērotu parasto likumdošanas procedūru, līdz ar to pilnībā iesaistot Parlamentu un nodrošinot efektīvu demokrātisko uzraudzību; sagaida, ka Enerģētikas savienības pārvaldības satvars pēc 2020. gada būs vērienīgs, uzticams, pārredzams, demokrātisks un pilnībā iekļaus Parlamentu, kā arī nodrošinās 2030. gadam izvirzīto klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanu, jo īpaši, pilnībā īstenojot, izpildot un atjauninot spēkā esošos tiesību aktus klimata un enerģētikas jomā; prasa Komisijai, neskarot citas ziņošanas saistības, reizi gadā sniegt ziņojumu par Enerģētikas savienības īstenošanu, tostarp detalizētu informāciju par tiesību aktu īstenošanu enerģētikas jomā un par panākumiem virzībā uz 2020. un 2030. gada mērķu sasniegšanu, kā arī prasa izstrādāt un atjaunināt ziņojumā iekļaujamo būtiskāko rādītāju kopumu, lai varētu novērtēt Enerģētikas savienības izveides progresu; šādos rādītājos cita starpā varētu norādīt, piemēram, starpsavienojumu spēju, tirgus integrāciju, enerģijas importa samazinājumu, dažādošanas līmeni, enerģijas cenas un izmaksas, kopienas un vietēja mēroga energoražošanas attīstību un enerģētiskās nabadzības un neaizsargātības līmeni;
3. aicina dalībvalstis izstrādāt ilgtermiņa stratēģijas, ņemot vērā ilgtermiņa mērķi panākt, ka līdz 2050. gadam siltumnīcefekta gāzu emisija tiek samazināta līdz 80–95 %;
4. atzīst, ka nevar neņemt vērā tautas nobalsošanā pieņemtos lēmumus par enerģētikas jautājumiem;
5. uzsver, ka Enerģētikas savienībai ir jāpieņem visaptveroša pieeja, galveno uzmanību pievēršot tādiem aspektiem kā pilnībā integrēta enerģijas iekšējā tirgus izveide, energoapgādes drošība, vislabākais ES energoresursu izmantojums, enerģijas pieprasījuma ierobežošana un siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana, pamatojoties galvenokārt uz atjaunojamiem energoresursiem un ES mēroga oglekļa dioksīda emisiju tirgu, kā arī pētniecību un inovāciju, kuras mērķis ir kļūt par līderi energotehnoloģiju jomā; uzsver, ka Enerģētikas savienības centrā ir jābūt iedzīvotājiem un viņi ir jānodrošina ar drošu, ilgtspējīgu un cenu ziņā pieejamu enerģiju;

6. atkārtoti pauž apņemšanos sasniegt mērķus, kas klimata un enerģētikas jomā izvirzīti laikposmam līdz 2030. gadam, proti, par 40 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, Eiropas energoresursu struktūrā atjaunojamo energoresursu īpatsvaru palielināt līdz 27 % un par 30 % uzlabot energoefektivitāti;

Energoapgādes drošība, solidaritāte un uzticamība

7. aicina Komisiju un dalībvalstis censties vairāk, lai Eiropas iedzīvotājiem un uzņēmumiem nodrošinātu ilgtspējīgākas un konkurētspējīgākas cenas un importētās enerģijas izmaksas, izmantojot dažādotu piegādi (energoavotus, piegādātājus un maršrutus); šajā ziņā aicina Komisiju veicināt attiecīgo energoinfrastruktūras prioritāro koridoru būvniecību, kā tas noteikts Eiropas enerģētikas tīklu (*TEN-E*) regulas I pielikumā un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) regulas I pielikuma II daļā, īpašu uzmanību pievēršot dalībvalstīm, kurās ir augsts energoatkarības līmenis; aicina Komisiju par prioritāti noteikt tagadējo iekšējo veikspēju, ietverot Eiropas energoresursus;
8. atzīst, ka ar pašreizējiem kopīgu interešu projektu (KIP) sarakstā iekļautajiem projektiem nepietiek, lai sasniegtu Eiropas mērķi starpsavienot Ibērijas pussalu ar Eiropas kontinentālo daļu; mudina *TEN-E* reģionālo grupu un Komisiju noteikt papildu projektus, ko iekļaut nākamajā KIP 2015. gada sarakstā, lai būtiski palielinātu starpsavienojumu jaudu starp Spāniju un Franciju;
9. uzsver, ka labi attīstītai un pilnībā integrētai infrastruktūrai, kas rada iespēju uzlabot piegādes dažādošanu un pārrobežu plūsmas, ir izšķirīga nozīme, lai panāktu energoapgādes drošību gan normālos, gan ārkārtas apstākļos un enerģiju no konkurētspējīgiem avotiem piegādātu patērētājiem visā Eiropas Savienībā un Enerģētikas kopienā;
10. uzsver, ka visiem ES infrastruktūras projektiem, kuru mērķis ir dažādot energoavotus, piegādātājus un maršrutus, pilnībā ir jāatbilst ES tiesību aktiem klimata un enerģētikas jomā un ilgtermiņa mērķiem un prioritātēm, tostarp ES enerģētiskās drošības jomā, vienlaikus nodrošinot, ka pilnīgi un efektīvi tiek izmantota pašreizējā energoinfrastruktūra un tranzīta maršruti uz ES; aicina Komisiju apsvērt iespēju par atbilstīgiem ieguldījumu projektiem atzīt tos, kuru mērķis ir pazemināt enerģijas pieprasījumu, piemēram, dzīvojamajā fondā;
11. uzsver, ka trešo valstu enerģijas piegādātājiem, kamēr tie darbojas kopējā tirgū, ir jāpiemēro ES *acquis*, jo īpaši ES tiesību akti par konkurenci un valsts atbalstu, un aicina Komisiju ar visiem pieejamajiem līdzekļiem nostiprināt ES tiesību aktus, lai energoapgāde Eiropas Savienībā notiktu netraucēti un lai nepieļautu izkropļojumus iekšējā tirgū;
12. uzsver, ka ES ir ārkārtīgi svarīgi, lai tiktu izbeigta dalībvalstu un reģionu izolētība no iekšējā enerģijas tirgus, kā to uzskatāmi parādīja Komisijas veiktās gāzapgādes noturības testi; šajā ziņā aicina Komisiju šādus testus veikt regulāri; uzskata, ka ES prioritārā kārtā ir jāpalīdz visneaizsargātākajām valstīm, lai dažādotu šo valstu resursus un piegādes maršrutus; šajā ziņā aicina dalībvalstis un Komisiju nekavējoties īstenot ieteikumus par gāzapgādes sistēmas noturības testiem; iesaka Komisijai apsvērt iespēju

veikt elektroapgādes sistēmas noturības testus, lai veidotu pārskatu par visa enerģijas tirgus stāvokļa noturību; uzsver, ka šādos noturības testos jo īpaši ir jāapzina visa valsts pārvades tīkla stāvoklis, jauda un ilgtspēja, kā arī starpsavienojumu līmenis un pārrobežu pārvades jauda un ka vēlāk uz šādiem testiem balstītos ieteikumos ir jāiekļauj pilnīgi ietekmes novērtējumi gan par valstu plāniem, gan Savienības mērķiem, norādot visus no tiem izrietošās rīcības aspektus;

13. atzīmē, ka saistībā ar topošo Enerģētikas savienību viens no aktuālākajiem jautājumiem ir kvantitatīva un kvalitatīva energoapgādes drošība un konkurētspēja, kas no dalībvalstīm, izstrādājot savu enerģētikas politiku, prasa, lai koordinācija un sadarbība ar saviem kaimiņiem tiktu paplašināta līdz ES mērogam; šajā sakarībā aicina Komisiju apzināt, kā valstu preventīvo un ārkārtas reaģēšanas pasākumu pašreizējo struktūru varētu uzlabot gan reģionālā, gan ES mērogā;
14. uzskata, ka valstu jaudas mehānismus vajadzētu izmantot tikai tad, ja vairs nav citas iespējas un ir apsvērti visi pārējie risinājumi, tostarp papildu starpsavienojumi ar kaimiņvalstīm, pieprasījumureakcijas pasākumi un citi reģionālās tirgus integrācijas veidi;
15. uzskata — Enerģētikas savienība nozīmē to, ka sarunās ar trešām valstīm ir jāpauž vienota nostāja; aicina Komisiju analizēt brīvprātīga kolektīvā iepirkuma mehānisma piemērotību un iespējamo struktūru, kā arī tā ietekmi uz iekšējā gāzes tirgus darbību, skartajiem uzņēmumiem un ieguldījumu gāzapgādes nodrošināšanā; norāda — tā kā pastāv vairāki kolektīvā iepirkuma mehānismu modeļi, ir jāveic papildu darbs, lai noteiktu labāko uz tirgu balstīto modeli, kas būtu piemērojams ES reģioniem un attiecīgajiem piegādātājiem, kā arī lai izstrādātu nosacījumus, ar kuriem saskaņā varētu ieviest brīvprātīgu kolektīvā iepirkuma mehānismu; uzskata, ka nostāju koordinēšana un gāzes kolektīva iepirkšana ir jāsāk reģionālā līmenī; tikmēr iesaka Komisijai un Enerģētikas kopienas Sekretariātam atbalstīt dalībvalstis un attiecīgi arī Enerģētikas kopienas līgumslēdzējas puses, kas vēlas vest sarunas par brīvprātīgiem enerģētikas nolīgumiem, ievērojot ES iekšējā tirgus *acquis* un ES konkurences un Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumus, kā arī nodrošinot sensitīvas komercinformācijas aizsardzību; uzsver, ka enerģētikas nolīgumiem ir jābūt balstītiem uz tirgus cenām un konkurenci;
16. aicina Komisiju un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augsto pārstāvi izveidot visaptverošu Enerģētikas savienības ārējās dimensijas satvaru, īpašu uzmanību pievēršot stratēģisku partnerību veicināšanai ar tām trešām valstīm, kas ir enerģijas ražošanas un tranzīta valstis, jo īpaši Eiropas kaimiņattiecību un paplašināšanās politikas ietvaros, pamatojoties uz kopējām vērtībām un ņemot vērā pašreizējo reģionālās sadarbības situāciju; ir jāpārskata un jāanalizē iepriekšējā un jaunā stratēģiskā partnerība, lai veicinātu dialogu un sadarbību tādos jautājumos kā nafta un dabasgāze, energoefektivitāte un atjaunojamā enerģija, tirdzniecība un Enerģētikas savienības starpsavienojumi ar ārējo energoinfrastruktūru;
17. uzsver, ka īstenai ES kopējai enerģētikas ārpolitikai ir jābūt cieši saistītai ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku; šajā ziņā mudina nodrošināt labāku koordināciju starp Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augsto pārstāvi un attiecīgajiem

komisāriem, lai veicinātu saskaņotu ES energoapgādes drošības ārpolitiku; tāpēc aicina Komisiju izveidot ciešāku sadarbību Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves vadībā, kuras kā pilnvarotās pārstāves funkcijās ietilptu atbildība par šādas politikas koordināciju;

18. aicina Komisiju izveidot augsta līmeņa pārdomu grupu energoapgādes drošības, ārpolitikas un Enerģētikas savienības jautājumos, kurā būtu plaši pārstāvēts un iesaistīts Parlaments un ieinteresētās personas, lai izstrādātu reālistiskus ilgtermiņa pieprasījuma, piedāvājuma un sadarbības scenārijus ar ārējiem partneriem, jo īpaši tādās jomās kā veikspējas palielināšana, ar atjaunojamo enerģiju saistītu tehnoloģiju apmaiņa un energoefektivitāte, kā arī jautājumos par enerģētikas saistību ar cilvēktiesībām;
19. pauž bažas par ierosināto *Nordstream* cauruļvada jaudas dubultošanu un ietekmi, ko šāda rīcība radītu uz energoapgādes drošību un piegādes dažādošanu, kā arī uz solidaritātes principu starp dalībvalstīm; uzsver, ka saistībā ar pašreizējām trīspusējām sarunām starp ES, Ukrainu un Krieviju ir jānodrošina enerģijas ilgtermiņa piegāde gan Ukrainai, gan un cauri tās teritorijai;
20. uzsver, ka energoefektivitātes uzlabošana ES samazinātu atkarības risku, tādējādi stiprinot ES nostāju sarunās par enerģētikas jautājumiem;
21. uzsver, ka ir vajadzīga labāka pārredzamība ar enerģētiku saistītajos nolīgumos, ko varētu panākt, ja nostiprinātu Komisijas ietekmi ar enerģētiku saistītās sarunās, kurās piedalās viena vai vairākas dalībvalstis un trešās valstis, jo īpaši prasot Komisijai kā novērotājai piedalīties visās sarunās, lai nostiprinātu atsevišķu dalībvalstu pozīciju *vis-à-vis* sarunās iesaistīto trešās valsts piegādātāju, tādējādi mazinot risku, ka viens piegādātājs varētu ļaunprātīgi izmantot dominējošo stāvokli; turklāt atzīmē, ka Komisijai ir jāveic *ex-ante* un *ex-post* novērtējumi, vienlaikus pilnībā aizsargājot sensitīvu komercinformāciju, un jāizstrādā gan priekšrocību garantējošu, gan ierobežojošu nolīguma klauzulu saraksts, ietverot, piemēram, eksporta aizlieguma, galamērķa un fiksētas maksas klauzulas, klauzulu par gāzes cenu indeksēšanu atbilstīgi naftas cenām vai klauzulas, ar kurām trešai pusei aizliedz izvirzīt nosacījumu, ka enerģija tiks piegādāta tikai tad, ja tiks piešķirta privileģēta piekļuve enerģijas transporta infrastruktūrai Eiropas Savienībā; norāda, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 994/2010/ES 13. panta 6. punkta a) apakšpunktu, ja ar trešām valstīm slēdz jaunus starpvaldību nolīgumus, kas ietekmē gāzes infrastruktūras un gāzes piegādes attīstību, tad dalībvalstīm ir jāinformē Komisija, lai tā varētu novērtēt situāciju saistībā ar energoapgādes drošību ES līmenī; aicina Komisiju, pārskatot Regulu par gāzes piegādes drošību, iekļaut konstruktīvus noteikumus par gāzes piegādes komercīgumu *ex-ante* novērtējumiem;
22. uzsver, ka Komisijai saskaņā ar Lēmumu Nr. 994/2012/ES, ar ko izveido informācijas apmaiņas mehānismu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā, ir jābūt informētai par visiem turpmākajiem ar ārpusvienības pusēm noslēgtiem starpvaldību enerģētikas nolīgumiem pirms to parakstīšanas, lai pārliecinātos, vai tie atbilst ES tiesību aktiem, jo īpaši trešajai enerģētikas paketei, un vai tie neapdraud ES energoapgādes drošību; uzsver, ka šādām apspriedēm un konsultācijām ir jādarbojas kā līdzeklim, kas nostiprinātu ES dalībvalstu

un uzņēmumu ietekmi sarunu procesā, vienlaikus pilnībā aizsargājot sensitīvu komercinformāciju; uzskata, ka šādām apspriedēm un konsultācijām nekādā veidā nevajadzētu kaitēt nolīgumu būtībai un saturam, bet gan ir jānodrošina to atbilstība visiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un pēc iespējas jāaizstāv attiecīgo uzņēmumu un dalībvalstu intereses; aicina Komisiju pārskatīt Lēmumu Nr. 994/2012/ES, lai attiecīgi nostiprinātu informēšanas mehānismu un palielinātu Komisijas ietekmi;

23. aicina Komisiju izstrādāt līgumu paraugu projektus un pamatnostādnes, tostarp indikatīvu to klauzulu sarakstu, ar kurām cenšas uzspiest noteikumus, lai kompetentajām iestādēm un līgumslēdzējām pusēm būtu uz ko atsaukties saistībā ar savām līgumslēgšanas darbībām; aicina dalībvalstis pastiprināt sadarbību apmaiņas mehānisma jautājumos attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem ar trešām valstīm enerģētikas jomā, lai uzlabotu pārredzamību un palielinātu ietekmi sarunās *vis-à-vis* trešām valstīm, tādējādi nodrošinot Eiropas patērētājiem cenu ziņā pieejamu enerģiju; turklāt mudina Komisiju arī turpmāk publicēt ceturkšņa novērtējumus par līgumu nosacījumiem, piemēram, vidējām importa cenām;
24. uzsver — lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un nostiprinātu ES uzņēmumu sarunvešanas pozīciju *vis-à-vis* ārējiem piegādātājiem, līgumu pamatiezīmēm ir jābūt pārredzamākām un tās ir jāapkopo un regulāri jāpaziņo kompetentajām iestādēm, lai iegūtu visu nepieciešamo informāciju, ko varētu izmantot gan pašas kompetentās iestādes, gan uzņēmumi savās turpmākajās sarunās, vienlaikus aizsargājot sensitīvas informācijas konfidencialitāti; uzskata, ka šāda kārtība palīdzētu nodrošināt īstenu konkurenci enerģētikas līgumu jomā, nepieļaut, ka trešās valstis izmanto dominējošu stāvokli, un nodrošināt atbilstību ES konkurences tiesību aktiem;
25. aicina Komisiju izstrādāt konkrētus pasākumus, ar ko samazināt atkarību no importētās enerģijas, uzraudzīt to, cik dažādots ir imports, un šajā ziņā regulāri publicēt progresa ziņojumus;
26. uzsver, cik būtiski ir palielināt Eiropas rūpniecības un tehnoloģiju nozares iesaisti visā enerģijas ražošanas ķēdē, kas ietver ne tikai izejvielas, bet arī ražošanu, pārstrādi, uzglabāšanu, transportēšanu un sadali, jo tie ir izšķiroši elementi, ar kuriem mazināt ES atkarību no enerģijas importa;
27. uzskata, ka dalībvalstu energoresursu struktūras daudzveidība, kuras pamatā ir attiecīgais dalībvalstu potenciāls, vide, ģeogrāfiskais novietojums, zinātība un ekonomiskās izmaksas un vajadzības gan veicina kopējo enerģētikas un klimata stratēģijas un politikas mērķu sasniegšanu, gan ir ES mēroga vērtība, jo tā nostiprina ES izturētspēju piegādes pārrāvuma gadījumos, ļauj izdarīt izmaksu ziņā optimālāko energoresursu izvēli un dažādām tehnoloģijām iekļūt tirgū un konkurēt tajā, tādējādi pazeminot enerģijas izmaksas; tomēr prasa, lai valstu energoresursu daudzveidība neradītu šķēršļus vienotajam tirgum un lai dalībvalstis pilnībā ievērotu valsts atbalsta noteikumus, veiktu pienācīgus ieguldījumus savas valsts pārvaldes infrastruktūrā un nodrošinātu augstu starpsavienojamības un izturētspējas līmeni savas valsts enerģētikas sistēmās, kas attiecīgi veicinātu Savienības energoapgādes drošību un tirgus mērķu sasniegšanu;

28. uzskata, ka Savienība var paaugstināt energoapgādes drošību un samazināt atkarību no konkrētiem piegādātājiem un kurināmā veidiem, paaugstinot energoefektivitāti, kā arī pēc iespējas labāk izmantojot Eiropas energoavotus saskaņā ar ES enerģētiskās drošības, vides un klimata mērķiem, kā arī tiesību aktiem veselības aizsardzības un drošības jomā, ņemot vērā dalībvalstu energoresursu struktūras īpatnības, novēršot nevajadzīgu regulatīvo slogu un ievērojot proporcionalitātes principu; uzsver, ka faktiski nevajadzētu izslēgt nevienu kurināmā vai tehnoloģiju veidu, kas sekmē enerģētiskās drošības un klimata mērķu sasniegšanu;
29. aicina Komisiju sekmēt visu pašreizējo ES finansēšanas shēmu, tostarp Eiropas Stratēģisko investīciju fonda, efektīvu izmantošanu, lai piesaistītu investīcijas galvenajiem energoinfrastruktūras projektiem, pētniecībai un inovācijai energoefektivitātes jomā, atjaunojamai enerģijai un Eiropas iekšējo spēju attīstībai nolūkā sasniegt 2030. gadam izvirzītos klimata un enerģētikas mērķus, pamatojoties uz izmaksu un ieguvuma pieeju, kura ir tehnoloģiski neitrāla un kurā prioritāra ir ārējo izmaksu internalizācija;
30. prasa strauji mobilizēt resursus KIP finansēšanai, lai izveidotu nepieciešamo infrastruktūru un nodrošinātu vienmērīgu un stabilu enerģijas piegādi, kas nav atkarīga no jebkāda veida politiskā spiediena, ko izdara valstis ārpus ES;
31. uzsver, ka Eiropas Stratēģisko investīciju fondam (ESIF) ir jāfunkcionē kā mehānismam, kas ieguldījumus infrastruktūrā pārvērš pilnībā likvīdu aktīvu kategorijā, kuru obligācijas var apkopot portfeli un tirgot Eiropas un pasaules tirgos; turklāt norāda, ka institucionālos ieguldītājus, piemēram, apdrošinātājus vai pensiju fondus, kas tradicionāli ir orientēti uz ilgtermiņa ieguldījumiem reālos aktīvos, piesaistītu tikai standartizēti ieguldījumu produkti un stabils projektu plānojums, kas var garantēt pienācīgu rentabilitāti;
32. aicina Komisiju un jo īpaši Tirdzniecības ĢD arī turpmāk censties, lai transatlantiskajā tirdzniecības un ieguldījumu partnerībā (TTIP) saglabātu īpašu enerģētikai veltītu sadaļu nolūkā atcelt ASV tarifu un beztarifu tirdzniecības šķēršļus gan sašķidrinātai dabasgāzei (*LNG*), gan jēlnaftai, kā arī izskaust nepamatotus protekcionistiskus pasākumus, kas varētu veicināt konkurētspējīgākas vides radīšanu Eiropas uzņēmumiem, samazinot enerģijas izmaksu atšķirības abos Atlantijas okeāna krastos; šajā ziņā aicina Komisiju nodrošināt, ka jebkurā šādā enerģētikas sadaļā ir ietverti arī noteikumi sadarbības veicināšanai starp ES un ASV valdības finansētajām enerģētikas pētniecības programmām, jo īpaši ASV *ARPA-E* programmu;
33. norāda, ka ar ES tirdzniecības politiku būtu jācenšas palielināt energoapgādes drošību saskaņā ar LESD 194. pantu un dažādot Eiropas energoresursu struktūru, kā arī samazināt atkarību no viena ārējā piegādātāja vai viena piegādes punkta, vienlaikus ievērojot attiecīgo Līgumā noteikto pilnvaru sadalījumu;
34. aicina Komisiju nodrošināt konkurenci kropļojošas uzvedības un antidempinga pasākumu stingrāku uzraudzību, lai aizsargātu Eiropas enerģētikas nozari no negodīga importa no trešām valstīm;
35. pauž nožēlu, ka Padomē ir iestrēgušas diskusijas par tirdzniecības aizsardzības

instrumentu modernizāciju, lai gan Parlaments pauda apņēmīgu atbalstu stingrākiem pasākumiem pret negodīgu importu no trešām valstīm;

36. aicina Padomi turpināt tirdzniecības aizsardzības instrumentu modernizāciju, lai jo īpaši tās Eiropas ražošanas nozares, kas ražo vēja ģeneratorus, saules kolektorus, kvalitatīvus tērauda un būvniecības materiālus, varētu pilnībā izmantot enerģētikas pārkārtošanas sniegtās priekšrocības;
37. uzsver, cik būtiski ir tirdzniecības nolīgumos iekļaut noteikumus par tehnoloģisko sadarbību un pakalpojumiem energoefektivitātes jomā, kā arī par atjaunojamās enerģijas decentralizētu ražošanu, tostarp par tehnisko apkopi un programmatūras izstrādi; norāda, ka dekarbonizācija ir ES un daudzu partneru — valstu, reģionu un pilsētu — kopējs mērķis;
38. aicina Komisiju, izmantojot starptautiskos tirdzniecības instrumentus, mudināt jaunattīstības valstis dažādot enerģijas ražošanu savā valstī un jo īpaši veicināt saules enerģijas izmantošanu ES dienvidu kaimiņvalstīs;
39. atzinīgi vērtē ES un 13 citu PTO dalībvalstu sarunas par ekoloģisko preču iniciatīvu, kurā ietverti produkti, pakalpojumi un tehnoloģijas, kas veicina videi draudzīgu ilgtspējīgu izaugsmi, vides aizsardzību, rīcību klimata jomā un ilgtspējīgu attīstību, un prasa sarunas pabeigt līdz 2015. gada beigām PTO ministru sanāksmē Nairobi;
40. uzsver, ka sarunas par vides preču nolīgumiem ir jābalsta uz vides preču definīciju, kas atbilst ES politikai un nav būt pretrunā jaunattīstības valstīm paredzētajiem atbalsta pasākumiem, kuri pieņemti Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) ietvaros;
41. aicina Komisiju turpināt centienus izveidot enerģijas sadales sistēmu starp ES un ASV, ņemot vērā pašreizējās aktualitātes un nākotnes tendences pētniecībā, inovācijā un elektroapgādes sistēmu licencēšanā, tādas kā augstsprieguma energolīniju savienojumi, kuras mērķis ir izveidot globālu atjaunojamās enerģijas sadales tīklu;
42. uzsver, ka ES ārpolitika enerģētikas jomā ir jābalsta uz nostiprinātu Enerģētikas kopienu, un aicina Komisiju iesniegt konkrētus priekšlikumus, pamatojoties uz ziņojumu, ko izstrādājusi Augsta līmeņa pārdomu grupa Enerģētikas kopienas reformas jautājumos;
43. aicina Komisiju un dalībvalstis nostiprināt Enerģētikas kopienas darbības, jo īpaši atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes jomā nolūkā palielināt piegādes drošību, *inter alia* ar tādiem pasākumiem kā labāka ES tiesību aktu īstenošana un izpilde, piemēram, saistībā ar 2020. un 2030. gadam izvirzītajiem mērķiem, un jo īpaši ar tādām darbībām kā labāka pārvaldība, procedūru saskaņošana un labāks IT rīku izmantojums ar mērķi samazināt administratīvo slogu, uzlabot iestāžu veiktspēju, tostarp paredzot Enerģētikas kopienas parlamentārās asamblejas izveidi, kā arī nolūkā īstenot galvenos infrastruktūras projektus, tādus kā pārrobežu divvirzienu starpsavienojumi, lai nodrošinātu labāku sasaisti ar ES enerģijas tirgu un piegādes drošības mehānismiem, neveidojot nacionālos jaudas tirgus, kas mazina iekšējā enerģijas tirgus efektivitāti;

44. uzsver, ka ir jānostiprina Eiropas un Vidusjūras reģiona sadarbība tādās jomās kā gāze, elektroenerģija, energoefektivitāte un atjaunojamie energoresursi; aicina Komisiju paātrināt Eiropas un Vidusjūras reģiona gāzes platformas izveidi;

Pilnībā integrēts Eiropas enerģijas tirgus

45. uzskata, ka topošajā Enerģētikas savienībā ir jānodrošina brīva energoresursu aprīte visā ES un Enerģētikas kopienas dalībvalstīs;
46. uzsver, ka topošās Enerģētikas savienības pamatā ir jābūt pilnībā funkcionējošam, savstarpēji savienotam iekšējam enerģijas tirgum, kas piegādā drošu, taisnīgi sadalītu, sociālā un vides ziņā atbildīgu, efektīvu, konkurētspējīgu, cenu ziņā pieejamu un ilgtspējīgu enerģiju pilnībā funkcionējošos, drošos un noturīgos pārvades tīklos, kā arī enerģijas pieprasījuma samazināšanai, lai ES uzņēmumi un patērētāji varētu piekļūt gāzei, elektroenerģijai un sildīšanas un dzesēšanas sistēmām visefektīvākajā, ilgtspējīgākajā, demokrātiskākajā un rentablākajā veidā, kāds vien iespējams; tāpēc uzskata, ka turpmāk ir jācenšas paplašināt pašreizējās tirgus jomas; uzskata, ka ir būtiski atbalstīt ražojošu patērētāju integrāciju ES tirgū un tīklā; uzsver ievērojamos trūkumus, kādi energopārvades nepietiekamas savienojamības dēļ ir konstatēti lauku kopienās visā ES;
47. atzīst, ka pašlaik Eiropā nav vienota enerģijas tirgus un ka tādēļ ES enerģijas tirgos ir šķelšanās, kas ļoti nelabvēlīgi ietekmē Eiropas konkurētspēju un enerģētisko drošību;
48. atgādina, ka enerģijas tirgi no finanšu tirgiem atšķiras ar to, ka to pamatā ir fiziskie aktīvi, pateicoties kuriem enerģētikas nozarē ir izskausts sistēmiskais risks; šajā ziņā uzskata, ka ir jāievieš finansiāls regulējums, kas enerģētikas nozari ietvertu tādā veidā, lai netiktu izkropļota labi funkcionējoša iekšējā enerģijas tirgus attīstība;
49. uzsver — lai noteiktu reālo efektivitāti un izmaksu lietderību, ir jāizvērtē dažādu energoavotu tiešās un ārējās izmaksas, kā arī jebkādas publiskā sektora intervences ietekme uz attiecīgo avotu salīdzinoši konkurētspējīgo pozīciju;
50. tomēr, ka uz tirgu balstīti mehānismi ir jāpapildina ar reāliem un vērienīgiem energoapgādes drošības un solidaritātes mehānismiem, tādiem kā efektīvāka reģionālā un ES līmeņa krīzes pārvaldība, vērienīgu enerģijas taupības pasākumu pieņemšana, optimizēts LNG un gāzes uzglabāšanas infrastruktūras izmantojums, galvenokārt energoapgādes drošībai reģionālā līmenī, kas ir jāatspoguļo ES tiesību aktos, tostarp Gāzes piegādes drošības regulā, kura ir jāpārskata pēc iespējas drīz;
51. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka pilnībā tiek īstenoti un izpildīti spēkā esošie ES valsts atbalsta, enerģētikas, vides un klimata tiesību akti; jo īpaši aicina novērtēt trešās enerģētikas paketes īstenošanu un patērētājiem radītos ieguvumus; aicina atcelt atkāpes no trešās enerģētikas paketes un drīzumā pieņemt un īstenot Eiropas tīklu kodeksus un pamatnostādnes;
52. aicina Komisiju piešķirt lielākus finanšu resursus Energoregulatoru sadarbības aģentūrai (ACER) un uzsver, ka tai būtu jāatļauj pieņemt papildu darbiniekus, lai nodrošinātu pilnīgu un efektīvu enerģijas tirgu pārraudzības īstenošanu, tādējādi nodrošinot

integritāti un pārredzamību enerģijas tirdzniecībā un atbilstību regulai par enerģijas vairumtirgus integritāti un pārredzamību (*REMIT*) kā priekšnosacījumu ES iekšējā enerģijas tirgus pienācīgai darbībai; norāda, ka ir jānostiprina *ACER* pilnvaras *vis-à-vis* Elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklu (*ENTSO-E*), Gāzes pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklu (*ENSTO-G*) un citām struktūrām, kuras pilda ES pamata funkcijas, lai nodrošinātu, ka *ACER* var izpildīt savus uzdevumus, kas noteikti attiecīgajos ES tiesību aktos, un uzskata, ka *ACER* ir jāsadarbojas ar sadales sistēmas operatorus (*DSO*) pārstāvošām apvienībām, patērētāju organizācijām un citām pilsoniskās sabiedrības grupām;

53. atkārtoti norāda, cik svarīgi ir nošķirt atbildības jomas, kā tas ierosināts trešajā enerģētikas paketē; aicina Komisiju izvērtēt, cik lielā mērā valstu regulatīvās iestādes (*VRI*) nodrošina, lai būtu ievēroti nosacījumi, kurus Komisija izklāstījusi, sniedzot atzinumus par pārvades sistēmas operatoru (*PSO*) sertifikāciju;
54. pauž nožēlu, ka *ENTSO-E* un *ENTSO-G* ir pārāk atkarīgi no budžeta līdzekļiem, kurus tiem piešķir valstu *PSO*, jo šāda situācija apdraud šo struktūru spēju rīkoties ES interesēs;
55. aicina Komisiju stingrāk reglamentēt un kontrolēt elektroenerģijas biržu un gāzes mezglu darbības tirgū;
56. uzsver — lai panāktu spēcīgāku enerģētisko solidaritāti ārkārtas situācijās un lielāku noturību piegādes traucējumu gadījumā, ir jābūt iespējai jebkurā brīdī eksportēt gan gāzi, gan elektroenerģiju; šajā sakarībā atzīmē, ka pārrobežu pārvades pašreizējo sistēmu darbību bieži vien kavē valsts pārvades operatoru lēmumi; tāpēc aicina *ACER* tirgus uzraudzības gada ziņojumā šim jautājumam pievērst lielāku uzmanību;
57. norāda, ka pilnībā funkcionējoša iekšējā enerģijas tirgus izveidi nevarēs pabeigt, ja atsevišķu dalībvalstu elektroenerģijas sistēmas arī turpmāk būs atkarīgas no viena trešo valstu operatora, un uzsver, cik būtiski un nepieciešami ir līdz 2025. gadam panākt Baltijas valstu tīklu darbības sinhronu iekļaušanu Eiropas kontinentālajā elektrotīklā;
58. uzsver, ka Eiropas Savienībā steidzami ir nepieciešams pienācīgi izstrādāts elektroenerģijas tirgus nākotnes modelis, kura mērķim ir jābūt nepieciešamo ieguldījumu veicināšanai, lai nodrošinātu ilgtermiņa energoapgādi, un kuram ir jābūt uz tirgu balstītam un tīklu drošības ziņā piemērotam optimizētai atjaunojamo energoresursu integrācijai, vienlaikus pilnībā ņemot vērā energoapgādes un enerģijas pieprasījuma mainīgo situāciju, tostarp mazapjoma energoražošanas pieaugumu, pieprasījumreakcijas tehnoloģijas plašāku izmantojumu un arvien lielāko atjaunojamās enerģijas īpatsvaru; šajā ziņā norāda, ka ir vajadzīgi kopēji viedtīklu standarti, kas būtu viens no būtiskajiem elementiem, lai nodrošinātu stabilu piegādi un enerģijas brīvu apriti pāri robežām, tādējādi veicinot energoapgādes drošību; turklāt uzsver nozīmi, kāda var būt viedāku energotīklu un jaunu enerģijas uzglabāšanas objektu attīstībai, paaugstinot atjaunojamo energoresursu līmeni Eiropas mērogā un nodrošinot, ka šāda infrastruktūra tiek izveidota saistībā ar reģionālajiem atjaunojamo energoresursu centriem;
59. aicina dalībvalstis un Komisiju, kā arī Enerģētikas kopienas līgumslēdzējas puses un

Enerģētikas kopienas Sekretariātu, vairāk censties īstenot KIP un projektus, kas ir Enerģētikas kopienas interesēs (PEKI), lai izveidotu Eiropas elektroenerģijas un gāzes tīklu, kas spētu starp visām ES valstīm pārvadīt enerģiju un gāzi no dažādiem avotiem; uzskata, ka elektroenerģijas tīklam ir jāspēj novadīt enerģijas pārpalikumu uz deficīta zonām, tādējādi ļaujot tirgum nekavējoties reaģēt uz piegādes iztrūkumu neatkarīgi no vietas, kurā tie rodas, kompensēt diennakts un sezonālos ciklus, integrēt atjaunojamos energoresursus, garantēt energoapgādes drošību un veicināt Eiropas enerģijas tirgus izveidi; uzskata, ka ir jāapsver iespēja paātrināt projektu apstiprināšanas un atļauju izsniegšanas procesu un veicināt pašreizējo energolīniju modernizāciju; turklāt uzsver, ka šādi centieni galvenokārt ir jāveltī to problēmu risināšanai, kas rodas enerģētikas salu dēļ;

60. vēlreiz aņņemas rīkoties, lai sasniegtu izvirzīto 10 % starpsavienojumu mērķi nolūkā pabeigt iekšējā enerģijas tirgus izveidi ES, un atzinīgi vērtē Eiropadomes priekšlikumu līdz 2030. gadam panākt, ka minimālais elektroenerģijas tīklu starpsavienojumu līmenis starp dalībvalstīm ir 15 % apmērā; atzīst, cik būtiski ir starpsavienojumu kvantitatīvo mērķi sasniegt arī tādā veidā, ka tiek nodrošināta pašreizējās valstu un pārrobežu infrastruktūras pieejamība, lai varētu efektīvi izmantot Eiropas energoresursus un palielināt energoapgādes drošību;
61. uzsver, cik būtiski ir nodrošināt pienācīgu, stabilu un prognozējamu tiesisko regulējumu, kas dos iespēju īstenot ilgtermiņa saistības un kas ir nepieciešams, lai veiktu jaunus ieguldījumus energoinfrastruktūrā; aicina Komisiju saīsināt sagatavošanās laiku, kāds vajadzīgs, lai projektus kvalificētu kā KIP; uzsver, ka ir jāveicina sadales viedtīklu ekspluatācijas sākšana, paātrinot atļauju izsniegšanas procedūras, kā arī nodrošinot politisko atbalstu un pielāgotu tiesisko regulējumu tīkla operatoriem, kurā atzītu ieguldījumu mainīgās vajadzības un stimulētu ieguldījumus IKT un automatizācijā tādā pašā līmenī kā tradicionālā tīkla paplašināšanā;
62. uzsver, ka Enerģētikas savienībai ir jāveicina arī energoieguldījumu savienības izveide, nodrošinot, ka ieguldījumus vairāk nekā EUR 1 triljona apmērā, kas turpmākajos gados nepieciešami Eiropas ekonomikas atveseļošanai, nodrošina privātie un publiskie ieguldītāji; atzīmē, ka šādai energoieguldījumu savienībai ir jārada iespējas lielajiem ieguldītājiem, kā arī individuāliem patērētājiem un privātpersonām; norāda, ka noteiktība ieguldītājiem ir būtiska, lai radītu vidi, kurā veicina un pēc iespējas labāk izmanto privāto finansējumu; uzsver, ka stabils regulējums ir iespējams tikai ar spēcīgu pārvaldības sistēmu, kas garantē vienlīdzīgus konkurences apstākļus un stabilus normatīvos nosacījumus, kā arī veicina uzticamību privātajam sektoram;
63. uzsver, ka stratēģisku infrastruktūras projektu īstenošana labvēlīgi ietekmēs enerģētisko drošību gan vidējā, gan ilgā termiņā, un norāda, ka šo projektu īstenošanā pilnībā ir jāievēro ES ilgtermiņa dekarbonizācijas saistības un ES vides un citi attiecīgie tiesību akti;
64. aicina Komisiju un dalībvalstis ieguldījumus mazapjoma gāzes un elektroenerģijas starpsavienojumos, kas savieno kaimiņu reģionus, uzskatīt par tikpat svarīgiem kā ieguldījumi lielākos KIP; aicina Komisiju un dalībvalstis, attīstot šādus starpsavienojumus, cieši sadarboties ar reģionālajām iestādēm;

65. atzīmē, cik svarīgi ir integrēt enerģijas pieprasījuma un piegādes plānošanu ES iekšējā enerģijas tirgus mērogā, par prioritāti izvirzot pieprasījuma ierobežošanu un decentralizētus risinājumus, lai panāktu izmaksu ziņā optimālu piegādes drošību un novērstu nevajadzīgus vai pārmērīgus ieguldījumus infrastruktūrā un neparedzamas izmaksas;
66. uzskata — ņemot vērā vajadzību pēc lieliem ieguldījumiem novecojošos un neatbilstīgos sadales tīklos un to, ka lielākā daļa atjaunojamo energoresursu ir savienoti sadales tīklu līmenī, Komisijai un dalībvalstīm ir jāapsver īpašas iniciatīvas, tostarp finanšu instrumenti, kas veicinātu sadales sistēmas operatoru ieguldījumus; stingri iesaka dalībvalstīm šādus ieguldījumus noteikt par prioritāriem;
67. aicina Komisiju precizēt, kā tā ir iecerējusi izmantot investīciju plāna EUR 315 miljardus kopā ar pārējo pieejamo finansējumu, lai panāktu maksimālu ESIF sviras efektu un lai finansētu infrastruktūras un projektus, bez kuriem nevar pilnībā izveidot Enerģētikas savienību;
68. uzskata, ka spēcīgāka reģionālā sadarbība un politikas koordinācija ir būtiski svarīgs solis ceļā uz plašāku enerģijas tirgus integrāciju ES mērogā; tāpēc atbalsta reģionālo pieeju īstenošanu gan starp dalībvalstīm, gan ar Enerģētikas kopienas līgumslēdzējām pusēm, lai nodrošinātu piegādes drošību un paātrinātu tirgus integrāciju, tostarp izveidojot reģionālus mezglus, ar kuriem uzlabot tirgu likviditāti — galvenokārt Viduseiropas un Austrumeiropas reģionā; uzsver, ka šādi sadarbības mehānismi varētu racionalizēt politisko sadarbību un sadarbību enerģijas tirgū, kā arī sekmēt kopīgu lēmumu pieņemšanu par būtiski svarīgām investīcijām reģionu gāzes infrastruktūrā; ir pārliecināts, ka varētu kopīgi iegūt zināšanas un informāciju par tādiem jautājumiem kā enerģijas uzglabāšanas objekti un par iepirkuma procesiem, kuri attiecas uz sašķidrinātu dabasgāzi (*LNG*) un starpsavienojumiem; atzīst, ka elektroenerģijas biržas ir svarīgas, lai sekmētu likvīdu, pārredzamu un drošu enerģijas tirdzniecību; uzsver ES mēroga risinājumu piesaistes potenciālu, kas raksturīgs pārrobežu projektiem;
69. atbalsta to, ka kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu enerģētikas sistēmas topošajā Eiropas Enerģētikas savienībā tiek integrētas ar reģionālu pieeju;
70. uzsver, ka ciešāka reģionālā sadarbība var veicināt enerģētisko drošību, uzlabot infrastruktūras plānošanu, nodrošināt atjaunojamo energoresursu integrācijas izmaksu optimizāciju un samazināt izmaksas patērētājiem;
71. atzinīgi vērtē Komisijas viedokli, kura ciešāku reģionālo sadarbību uzskata par svarīgu; aicina Komisiju izvērtēt un noteikt, kāds ir optimālais elektroenerģijas un gāzes tīklu (un tirgu) sadarbības apjoms ES; norāda, ka dažos gadījumos pašas dalībvalstis var vislabāk noteikt, kas tām savā teritorijā ir vajadzīgs, turpretim citos gadījumos tieši ES vadīta sadarbība nepārprotami nodrošina pievienoto vērtību; tomēr norāda, ka atsevišķos gadījumos ir konstatēts — risinot kopīgas problēmas ar tālejošu reģionāla līmeņa sadarbību, dalībvalstu grupas ir ātrāk sasniegušas rezultātus, un kā piemēru var minēt Piecpusējo enerģētikas forumu; piekrīt Komisijai, ka tagadējie reģionālie mehānismi var būt paraugs visai ES;
72. aicina Komisiju nākt klajā ar makroreģionālas tirgus sadarbības pārvaldības struktūru,

kurā līdzdarbotos arī Eiropas Parlaments un valstu parlamenti; norāda, ka šādai reģionālai pārvaldībai būtu jābalstās uz pašreizējām reģionālām, ģeogrāfiskām un tirgus struktūrām, lai panāktu vislielāko izmaksu optimizāciju, jo īpaši izmantojot i) Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojuma plānu (*BEMIP*), ii) Dienvidaustrumeiropas koordinācijas iniciatīvas, iii) paplašinātu Piecpusējo enerģētikas forumu un iv) Ziemeļu jūru valstu atkrastes enerģētiskā iniciatīvu; uzsver, ka šajā kontekstā būtu jānostiprina Energoregulatoru sadarbības aģentūras (*ACER*) loma;

73. aicina Komisiju veikt izmaksu optimizācijas pētījumus, kuros izvērtē un aprēķina reģionālas sadarbības priekšrocības iepriekšminētajos reģionos; uzskata — pamatojoties uz šādiem pētījumiem, Komisijai un iesaistītajām dalībvalstīm būtu kopīgi jāizstrādā un jāīsteno šo makroreģionu izveides plāni;
74. aicina Komisiju veicināt un atbalstīt reģionālās sadarbības projektus starp elektroenerģijas un gāzes sadales tīklu operatoriem, ņemot vērā, ka šādi projekti ir ārkārtīgi svarīgi drošas, konkurētspējīgas un ilgtspējīgas enerģijas kontekstā, jo ļauj atbalstīt vietēju (sevišķi atjaunojamās) enerģijas ražošanu, un tie ir svarīgi, lai pielāgotos tehnoloģiju pārmaiņām (viedtīkli, viedskaitītāji u. c.) un jauniem ražošanas un patēriņa modeļiem (piemēram, elektrotransportlīdzekļi);
75. aicina Komisiju veicināt viedokļu apmaiņu par enerģētikas projektiem starp Eiropas teritoriālām vienībām (reģioniem, vietējām varas iestādēm, pilsētām), lai informētu un veidotu kontaktus starp vietējo varas iestāžu pārstāvjiem un plašāku sabiedrību;
76. prasa veidot labi integrētus un konkurētspējīgus reģionālos elektroenerģijas un gāzes tirgus, kuri nodrošina atbilstošu un elastīgu enerģētikas sistēmu, kas aptver visu Savienības teritoriju; prasa Komisijai izlēmīgi un pārredzami vērsties pret visām protekcionisma un konkurences ierobežošanas izpausmēm un šķēršļiem, kas neļauj ienākt tirgū un no tā aiziet; uzsver, cik būtiski ir garantēt stabilu tiesisko regulējumu valstu līmenī, novērst administratīvos šķēršļus un racionalizēt valstu administratīvās procedūras, un arī garantēt vienlīdzīgus konkurences apstākļus pilsoņu ierosinātiem projektiem;
77. norāda — lai sekmīgi līdzsvarotu iekšējo tirgu, ir jāiegulda ne tikai starpsavienojumos, bet cita starpā arī valstu tīklos, fosilā kurināmā spēkstacijās, kas aprīkotas ar oglekļa dioksīda uztveršanas tehnoloģiju, jaunās kodolspēkstacijās (tajās dalībvalstīs, kuras to vēlas darīt) kā būtiski svarīgā mazoglekļa bāzes elektroenerģijā, uzglabāšanas objektos (piemēram, *LNG* termināļos), viedtīklos un elastīgā ražošanā, lai īstenotu atjaunojamo resursu ražošanas paplašināšanu un decentralizāciju;
78. uzsver, ka ir jāizveido tiesiskais regulējums, ar ko pilnvaro patērētājus un ļauj viņiem aktīvi iesaistīties tirgū kā investoriem, ražotājiem un ieinteresētām personām, izstrādājot dinamisku cenu noteikšanu un atverot tirgu uz piedāvājumu un pieprasījumu vērstiem resursiem; norāda, ka iedzīvotāju iesaistīšanu cita starpā var nostiprināt ar patērētāju finansiālu līdzdalību, enerģētikas kooperatīviem un enerģijas mazapjoma ražošanu un uzglabāšanu, pašpatēriņu, energoapgādes decentralizāciju, viedtīkla enerģētikas sistēmu ieviešanu, tostarp viedo skaitītāju ieviešanu, uzlabotu konkurenci mazumtirdzniecības tirgos, pilnīgu pārredzamību un cenu un patērētāju izvēles elastību;

79. uzsver, ka ir jāatlīdzina ražojošajiem patērētājiem, kuri tīklam nodrošina uzglabāšanas iespējas, un ka ražojšie patērētāji ir jānodrošina patērēt savu saražoto un videi nekaitīgo elektrību bez sankcijām; norāda, ka šādas iniciatīvas varētu sekmēt konkurētspējīgāku un labi funkcionējošu iekšējo enerģijas tirgu, kas savukārt varētu uzlabot vietējo kopienu noturību, radīt vietējās darbvietas un labklājību un samazināt kopējos patērētāju maksājumus par enerģiju, un palīdzētu risināt smagas sociālās problēmas, tādas kā enerģētiskā nabadzība un neaizsargāti patērētāji; prasa Komisijai apkopot ietekmes novērtējumus un paraugprakses par valstu līmenī veiktajiem pasākumiem, lai apkarotu enerģētisko nabadzību, un nodrošināt, ka šādas paraugprakses tiek centralizētas un izplatītas ar īpašas Eiropas struktūras starpniecību; uzsver, ka jāveic pienācīgi pasākumi, lai garantētu datu aizsardzību patērētājiem, kas tieši piedalās tirgū;
80. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt vietējo un reģionālo atjaunojamo energoresursu un vietējo un reģionālo sadales tīklu turpmāko attīstīšanu, īstenojot politiku, ar ko pievēršas pašreizējo šķēršļu likvidēšanai un palīdz pārveidot tirgu; aicina Komisiju ierosināt vadlīnijas par enerģijas pašpatēriņu, ar kurām veicinātu šādas enerģijas ražošanu un aizsargātu patērētāju tiesības;
81. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pašpatēriņu un mikrolīmeņa ražošanu, izmantojot atjaunojamās enerģijas shēmas, kas paredzētas visneaizsargātākajiem patērētājiem;
82. aicina Komisiju integrēt vietējos dalībniekus ES enerģētikas politikā, kā arī iesniegt priekšlikumu par konsultāciju un veikspējas veicināšanas centru izveidi decentralizācijas jomā, lai nodrošinātu un atbalstītu vietējo iestāžu līdzvērtīgu pozīciju darījumos ar enerģijas piegādātājiem, kā arī atbalstītu vietēju enerģijas ražošanu, izmantojot kooperatīvus, vietējus uzņēmumus un pašvaldības iestādes;
83. uzsver nepieciešamību noteikt vietējās paraugprakses un popularizēt to izplatīšanu visā Savienībā, lai uzlabotu koordināciju starp vietējiem pasākumiem un Eiropas politiku un strādātu pie jautājumiem, kas skar vietējo atbalstu enerģētikas projektiem; ierosina izveidot Eiropas Teritoriālo forumu;
84. ir pārliecināts, ka visiem ES patērētājiem būtu vienlīdz izdevīgi izmantot vienota gāzes un elektroenerģijas tirgus priekšrocības; šajā ziņā uzsver, ka pašreizējās cenu atšķirības starp dalībvalstu tirgiem, kuras joprojām pastāv nepietiekamas tirgus integrācijas un starpsavienojumu trūkuma dēļ, turpmāk vairs nav pieļaujamas; mudina Komisiju nevilcinoties ierosināt pasākumus, kas ļautu panākt gan cenu lielāku konvergenci, gan ciešāku tirgus integrāciju Savienībā;
85. uzsver labvēlīgo ietekmi, kāda tirgus integrācijai ir bijusi uz vairumtirdzniecības cenām un galarezultātā arī uz mazumtirdzniecības cenām elektroenerģijas nozarē; uzskata, ka elektroenerģijas tirgus pārstrukturēšanas procesā ir ciešāk jāsaista vairumtirgi un mazumtirgi un ka tas palīdz ne vien likvidēt šķēršļus mazumtirgos un vairumtirgos, bet arī nodrošināt patērētājiem iespēju izvēlēties enerģijas piegādātāju;
86. uzskata, ka enerģijas mazumtirgu pārstrukturēšana jebkurā gadījumā būtu jāveic, nopietni apsverot turpmākus patērētāju aizsardzības pasākumus, piemēram, sekmējot un popularizējot kolektīvās pārejas shēmas, nosakot, ka rēķinos par patērēto enerģiju ir

jāiekļauj salīdzinājums ar konkurentu cenām, kura pamatā ir patēriņa vēstures dati, pieprasot, lai piegādātāji automātiski noteiktu saviem patērētājiem visizdevīgāko tarifu, kā arī nodrošinot, ka ir pieejams izsmeļošs un viegli salīdzināms standartizētu tarifu klāsts;

87. aicina Komisiju, izstrādājot regulētu cenu pakāpeniskas atcelšanas plānu, saglabāt iespēju regulēt cenas un standartizēt tarifu struktūras, ja tas ir vajadzīgs, lai ierobežotu monopola peļņas un negaidītas papildu peļņas iespējas, kas ir tirgum nelabvēlīgas, un tā garantētu drošību neaizsargātākajiem patērētājiem vai ļautu vieglāk salīdzināt konkurējošu piegādātāju tarifus;
88. aicina Komisiju sekot tam, kā mainās galīgās enerģijas cenas Eiropā, tostarp nodokļi, nodevas, subsīdijas un jebkādas citas slēptās izmaksas, un novērojumu rezultātā noteikt pasākumus, kas varētu palīdzēt samazināt attiecīgās cenas;

Energoefektivitāte, kas sekmē pieprasījuma samazināšanos

89. norāda, ka Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos ir minēts, ka energoefektivitātes uzlabošanai līdz 2030. gadam ES līmenī ir noteikts indikatīvs mērķis vismaz 27 % apmērā un ka 2020. gadā tas tiks pārskatīts, ņemot vērā vērīenīgu ES līmeni 30 % apmērā; atgādina par Parlamenta rezolūcijām šajā sakarā; atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos, pārskatot Energoefektivitātes direktīvu, paturēt prātā 30 % mērķi; uzsver, ka dalībvalstīm ir vajadzīga elastība attiecībā uz pasākumiem un metodēm šā mērķa sasniegšanai; uzsver, ka energoefektivitātei un atjaunojamiem energoresursiem būs būtiska nozīme attiecībā uz to, lai sasniegtu ES ilgtermiņa mērķi, proti, rentablā veidā samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas; atkārtoti pauž, ka ES arī turpmāk ir jācenšas sasniegt savu beznosacījumu mērķi līdz 2030. gadam samazināt emisijas vismaz par 40 %;
90. norāda, ka vērīenīgi un sasniedzami energoefektivitātes uzlabojumi, kurus cenšas īstenot kohēzijas, solidaritātes un rentabilitātes nolūkos, varētu veicināt enerģētisko drošību, konkurētspēju, darbvietas un izaugsmi, palīdzēt saglabāt zemus patērētāju izdevumus, apkarot enerģētisko nabadzību un sasniegt klimata un enerģētikas mērķus;
91. aicina Komisiju un dalībvalstis piemērot principu par energoefektivitātes prioritāti; norāda, ka saskaņā ar Starptautiskās Enerģētikas aģentūras datiem energoefektivitāte ir „galvenā degviela” un sniedz labāko atdevi no investīcijām jebkurā energoresursā; uzsver, ka energoefektivitātes ietaupījumiem, jo īpaši, samazinot enerģijas zudumu ēkās, ir būtiska ietekme ES enerģijas importa samazināšanā no trešām valstīm, ņemot vērā, ka 61 % no Eiropas Savienībā importētās gāzes tiek izmantots ēkās, galvenokārt to apsildīšanai; šajā sakarā aicina energoefektivitātes un infrastruktūras projektus uzskatīt par būtiski svarīgiem ieguldījumiem, kuriem ir līdzīga nozīme kā ieguldījumiem jaunākās paaudzes jaudā;
92. uzsver, ka energoefektivitātes uzlabojumi būtiski samazina gan mājsaimniecību un nozaru maksājumus par enerģiju, gan ES atkarību no trešo valstu importa; uzsver, ka energoefektivitātes pasākumu dēļ līdz 2020. gadam ir iespējams radīt divus miljonus darbvietu, jo īpaši būvniecības nozarē, kas veido 40 % no ES kopējā enerģijas pieprasījuma; uzsver, ka energoefektivitātes sasniegumi papildina enerģijas piegādes

dažādošanu;

93. aicina Komisiju noteikt un atcelt pašreizējos šķēršļus energoefektivitātes pasākumiem un veidot reālu energoefektivitātes tirgu, lai veicinātu paraugpraksi izplatību un nodrošinātu produktu un risinājumu pieejamību visā ES ar mērķi veidot patiesu vienotu tirgu energoefektīviem produktiem un pakalpojumiem;
94. uzsver — lai samazinātu pieprasījumu pēc enerģijas, nepieciešams gan kvalitatīvi, gan kvantitatīvi palielināt ēku renovācijas un ilgtspējīgu energoavotu izmantošanas radītājus apkurē un dzesēšanā, nodrošinot pareizos stimulus; iesaka turpināt ēku energoefektivitātes standartu paaugstināšanu, ņemot vērā un veicinot tehnoloģiskās inovācijas, proti, ēku informācijas modelēšanas izmantošanu un dzīvescikla ietekmes simulācijas būvniecības produktiem publiskajā iepirkumā; turklāt iesaka arī turpmāk atbalstīt tādu ēku būvniecību, kuru energopatēriņš ir tuvu nullei, kas būtu izšķirīgs solis virzībā uz enerģētiskās neatkarības un ilgtspējīgas un drošas enerģētikas sistēmas nodrošināšanu;
95. uzsver, ka, apspriežot ES energoefektivitātes jautājumus, ir jāatzīst un pienācīgi jāņem vērā rūpniecības līdz šim veiktie ieguldījumi energoefektivitātes uzlabošanā;
96. uzskata, ka rūpniecībai ir vajadzīgi skaidri politikas veidotāju vēstījumi, lai veiktu nepieciešamos ieguldījumus ES enerģētikas mērķu sasniegšanā; tāpēc uzsver vajadzību pēc vērienīgiem mērķiem un regulatīvā satvara, kas veicina inovācijas, neradot lieku administratīvo slogu, lai attiecīgajā valstī vislabāk veicinātu energoefektivitāti;
97. uzskata, ka energoefektivitātes mērķis ir jāsteno kopā ar enerģētikas un klimata mērķiem, nostiprinot ES ekonomikas konkurētspēju salīdzinājumā ar tās lielākajiem tirdzniecības partneriem;
98. uzsver, ka spēkā esošie energoefektivitātes tiesību akti, tostarp Direktīva par ēku energoefektivitāti un Energoefektivitātes direktīva, ir jāpārskata un ka dalībvalstīm šādi tiesību akti ir pienācīgi jāsteno, lai veicinātu valstu mērķu sasniegšanu un papildinātu to politiku, kuru valstis jau ir ieviesušas un kura darbojas atbilstīgi 2020. gada klimata un enerģētikas satvaram; aicina Komisiju pārskatīt ES energoefektivitātes tiesību aktus, kā noteikts Enerģētikas savienības pamatstratēģijas pielikumā;
99. uzsver ES energomarķējuma lomu, jo tas sniedz patērētājiem precīzu, atbilstīgu un salīdzināmu informāciju par enerģiju patērējošu izstrādājumu energoefektivitāti un ļauj viņiem izdarīt apzinātu izvēli; uzsver nepieciešamību pārskatīt energomarķējumu, lai patērētāji vēl vairāk izvēlētos energoefektīvus produktus un mudinātu ražotājus ražot šādus produktus;
100. norāda uz ekodizaina panākumiem un potenciālu vēl vairāk uzlabot energoefektivitāti un samazināt izstrādājumu enerģijas patēriņu, tādējādi mazinot mājsaimniecību izmaksas par enerģiju un siltumnīcefekta gāzu emisijas; aicina Komisiju ieviest turpmākus īstenošanas pasākumus, ņemot vērā plašāku resursu efektivitātes programmu, un pārskatīt pašreizējos pasākumus, lai nodrošinātu to atbilstību;
101. atzīst būtisko lomu, kāda ir vietējām iestādēm, uzņēmumiem un iedzīvotājiem, lai

nodrošinātu enerģētisko neatkarību, palielinot energoefektivitāti, izmantojot šādus aspektus — labāku pilsētplānošanu, ar enerģētiku saistītu interneta un IKT tehnoloģiju attīstību, viedtīklu, pieprasījuma puses energopārvaldības, koģenerācijas, alternatīvo degvielu infrastruktūras un siltumsūkņu izmantošanu, pašpatēriņu un centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas sistēmu izveidi, modernizāciju un paplašināšanu; uzsver vajadzību veicināt uz iedzīvotājiem balstītas iniciatīvas, piemēram, kooperatīvus vai kopienas atjaunojamās enerģijas projektus, lai spēcīnātu saikni starp iedzīvotājiem un energopakalpojumu uzņēmumiem, atbalstītu aktīvāku un ilgtspējīgāku pārvietošanās modeļu izmantošanu, izstrādātu un īstenotu viedo pilsētu risinājumus, izmantotu nākotnē drošu sadales infrastruktūru, lai atbalstītu ekoloģisko mobilitāti pilsētvidē un veicinātu renovāciju, kā arī ēku siltumizolāciju, tostarp ar homogēno izolāciju; ierosina sapulcēt visus daudzlīmeņu pārvaldības partnerus darbības saskarnē un aktīvi iesaistīt Pilsētas mēru paktu;

102. uzskata, ka viena no nepieciešamākajām prioritātēm ir finanšu instrumentu, līdzekļu un inovatīvu modeļu izstrāde, lai mobilizētu publisko finansējumu un pēc iespējas izmantotu privāto finansējumu vietējā, valsts, reģionālā un Eiropas līmenī nolūkā atbalstīt ieguldījumus galvenajās energoefektivitātes nozarēs, piemēram, ēku renovācijā, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā ilgtermiņa ieguldījumu īpatnības; šajā sakarā uzsver Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) un ESIF (ko pārvalda EIB), lomu un uzsver vajadzību pilnībā iesaistīt valstu attīstību veicinošās bankas; atzīst, ka šādi instrumenti ir jāpapildina ar mērķtiecīgu tehnisko atbalstu; uzsver vajadzību nodrošināt energoefektivitātes shēmu rentabilitāti publiskajās ēkās; aicina Komisiju ņemt vērā visus šos aspektus iniciatīvas par viedu finansējumu viedām ēkām izstrādē;
103. uzskata, ka dažādu veidu Eiropas fondi, kas finansē energoefektivitātes uzlabojumus, ir labāk jāorientē un jāpārskata to prioritātes, lai uzlabotu neaizsargātu patērētāju ar zemiem ienākumiem situāciju, kā arī risinātu jautājumu par dalītām iniciatīvām starp ēkas īpašnieku un īrniekiem vai starp īpašniekiem;
104. aicina Komisiju, apspriežoties ar attiecīgajiem rūpniecības nozaru pārstāvjiem un ieinteresētajām personām valsts, reģionālā un vietējā mērogā, apzināt labāko praksi, kā finansēt energoefektivitāti visā ES un ārpus tās, un attiecīgi iekļaut līdzekļu piešķiršanas un inovatīvus finansēšanas mehānismus ERAB, EIB un citos ES fondos;
105. uzsver, ka jaunas kultūras veidošana enerģētikas jomā ir izšķiroši svarīga, lai sasniegtu energoefektivitātes un klimata jomas mērķus; aicina dalībvalstis veicināt jaunāko paaudžu izpratni, izmantojot piemērotus izglītības moduļus skolās, lai veicinātu enerģijas patērētāju jauna veida uzvedību;

Virzība uz ilgtspējīgu ekonomiku

106. atgādina, ka Eiropadomes 2014. gada oktobrī panāktajā nolīgumā par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam ir paredzētas saistības iekšēji samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeņiem, un tas kalpo par pamatu Enerģētikas savienības dekarbonizācijas dimensijas izstrādei; norāda, ka šis lēmums ir arī vērienīgākais ieguldījums starptautiskajās sarunās par klimata jautājumiem, lai Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) 2015. gada Pušu konferencē

(COP 21), kas 2015. gada decembrī notiks Parīzē, panāktu saistoša klimata pārmaiņu nolīguma noslēgšanu;

107. uzsver nepieciešamību COP 21 konferencē noslēgt vispusīgu, vērienīgu un saistošu nolīgumu, kurā būtu iekļautas pamatotas garantijas nepieļaut vispārējās temperatūras paaugstināšanos vairāk kā par 2°C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un globāla, noturīga un vispārēja pārredzamības un pārskatbildības sistēma, kurā paredzēts uzraudzības un ziņošanas pienākums, kā arī efektīva un rezultatīva atbilstības sistēma; uzskata, ka starptautiskajā klimata režīmā laikposmam pēc 2020. gada būtu jāiekļauj noteikumi, kas ļautu izvirzīt vērienīgākus mērķus, atbalstīt rentablus klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanas centienus un dotu iespēju aizsargāt vides integritāti un ilgtspējīgu attīstību; uzsver, ka pasaules valstīm, kuras rada vairāk siltumnīcefekta gāzu emisiju, jāaņem ievērojami samazināt emisiju daudzumu; uzsver svarīgo lomu, kas ES diplomātijai jāuzņemas attiecībā uz klimata un enerģētikas jomu;
108. uzskata, ka, ņemot vērā enerģijas izmaksas, Enerģētikas savienībai būtiski svarīga ir atjaunojamo energoresursu attīstība; uzsver — lai ES sasniegtu energoapgādes drošību un politisko un ekonomisko neatkarību, samazinot enerģijas importa vajadzību, izšķiroša nozīme ir atjaunojamai enerģijai; uzsver atjaunojamās enerģijas būtisko nozīmi gaisa kvalitātes uzlabošanā, kā arī darbvietu un izaugsmes radīšanā; uzskata, ka atjaunojamie energoresursi sniedz drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un cenu ziņā pieejamu enerģiju un tiem ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu Eiropas vadošo stāvokli zaļā ekonomikā un jaunu nozaru un tehnoloģiju attīstībā; šajā ziņā uzsver, ka ir jāuzlabo pašreizējā tirgus struktūra, tirgū pilnībā integrējot atjaunojamos energoresursus un ieviešot līdzsvarojošas cenas, kas atspoguļotu izmaksas; vērš uzmanību uz to, ka atjaunojamās enerģijas ražošanas izmaksas pēdējo gadu laikā ir ievērojami samazinājušās; uzsver, ka saistībā ar atjaunojamo energoresursu integrāciju būtiski ir, attīstot viedākus energotīklus un jaunus enerģijas uzglabāšanas risinājumus, kā arī elastīgas ražošanas tehnoloģijas, izveidot pārrobežu infrastruktūru un padziļināt pētniecību un inovāciju;
109. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos panākt, lai Eiropas Savienība „kļūtu par pasaules līderi atjaunojamo energoresursu jomā”; mudina Komisiju izklāstīt īstenojamu un praktisku stratēģiju šajā nolūkā; aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt pārredzamību, konsekveni, stabilitāti un nepārtrauktību regulatīvajos atjaunojamās enerģijas satvaros un novērst atpakālejošas izmaiņas ieguldījumu ekonomiskajos apstākļos, lai stiprinātu ieguldītāju pārliecību un veicinātu atjaunojamās enerģijas rentablu izmantošanu visos ES reģionos; uzsver vajadzību labāk koordinēt atbalsta shēmas saskaņā ar Eiropas Komisijas norādījumiem par atjaunojamās enerģijas atbalsta shēmu izstrādi, lai novērstu iespējamus tirgus kropļojumus un nodrošinātu efektīvu atbalstu atjaunojamai enerģijai; uzsver — lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas, ir būtiski svarīgi pareizie tirgus apstākļi ieguldījumiem energoefektivitātē, atjaunojamā enerģijā un viedā infrastruktūrā; uzsver, ka Enerģētikas savienībai ir jāoptimizē uz tirgu balstīti instrumenti Eiropas energoresursu veicināšanai, lai tādējādi nodrošinātu, ka enerģētiskā pāreja notiek visrentablākajā un videi draudzīgākajā veidā;
110. uzsver, ka ES ir iekšēji jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi attiecībā uz valsts subsīdiju un valsts atbalsta režīmiem, kuri nepastiprina atsevišķu tehnoloģiju un

operatoru dominējošo stāvokli tirgū netaisnīgā veidā, ņemot vērā mūsu energosistēmu pārveidošanu; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas 2014. gada 10. oktobra ziņojumu par ES enerģijas subsīdijām un izmaksām un aicina Komisiju ik gadu šo ziņojumu atjaunināt, lai labāk noteiktu, kurās nozarēs un jomās ir nepieciešami papildu līdzekļi un kurās nozarēs subsīdijas rada tirgus kropļojumus;

111. uzsver vajadzību izbeigt videi kaitīgas subsīdijas, kuras ir steidzami jākonstatē un pakāpeniski jāpārtrauc, jo ar šīm subsīdijām tiek izšķērdēti ierobežotie publiskie līdzekļi, ko vispirms izmanto piesārņojošas prakses atbalstam, bet pēc tam satīrīšanai;
112. uzsver, ka pāreja uz konkurētspējīgu un ilgtspējīgu mazoglekļa ekonomiku rada vērā ņemamas iespējas attiecībā uz jaunām darbvietām, inovācijām, izaugsmi un zemākiem uzņēmumu un mājsaimniecību maksājumiem par enerģiju; tomēr atzīst, ka šādas iespējas var īstenot tikai ar spēcīgu sadarbību starp Komisiju, dalībvalstīm, vietējām un reģionālām iestādēm, iedzīvotājiem un nozarēm, radot efektīvākos stimulus un regulatīvos satvarus; norāda, ka pienācīgi pārvaldītai dekarbonizācijai nevajadzētu paaugstināt enerģijas izmaksas, enerģētisko nabadzību, Eiropas ekonomikas deindustrializāciju vai bezdarba līmeni; tāpēc uzsver, ka, risinot sociālo ietekmi, ko rada pāreja uz ilgtspējīgāku Enerģētikas savienību, ir aktīvi jāiesaista sociālie partneri; uzsver, ka ES ir nepieciešama ES līmeņa politika, kas vienlaikus būtu tehnoloģiski neitrāla un vērsta uz tirgu, ņemtu vērā visus attiecīgos tiesību aktus un attiecīgos ES mērķus, kā arī tos izpildītu ar zemākajām iespējamām izmaksām sabiedrībai;
113. atgādina, ka fotoelementu nozarei jābūt Eiropas rūpniecības politikas centrā, lai apmierinātu augošā pasaules tirgus pieprasījumu, ņemot vērā to, ka lielākā daļa fotoelementu un moduļu mūsdienās tiek ražoti ārpus Eiropas Savienības, galvenokārt Ķīnā; uzsver, ka ES ir jāklūst par šīs jaunās investīciju aprites daļu, lai saglabātu vadošo lomu pētniecības un izstrādes, mašīnbūves un dažos citos segmentos, piemēram, invertoru un sistēmu līdzsvara jomā, un atjaunotu līderpozīcijas iekārtu ražošanā (elementi un moduļi); uzskata, ka ES būtu jānosaka mērķis līdz 2020. gadam apmierināt vismaz 20 % sava tirgus pieprasījuma ar Eiropas Savienībā ražotiem elementiem un moduļiem;
114. atzīst ieguvumus, ko sniedz arvien plašāka atjaunojamo energoresursu izmantošana siltumenerģijas tirgū, jo īpaši ēkās; uzsver, ka siltumenerģijas ražošanas infrastruktūra un uzglabāšana arvien elastīgāk tiek izmantota nevienmērīgi pieejamu atjaunojamo energoresursu avotu integrācijas veicināšanā, uzglabājot enerģiju siltumenerģijas veidā; atkārtoti uzsver, ka enerģētisko drošību var uzlabot, attīstot centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas tīklus, kas ir ideāls veids, kā ilgtspējīgi apgādāt pilsētas ar siltumenerģiju lielā apjomā, jo tie vienlaicīgi piegādā siltumenerģiju, kas iegūta no vairākiem avotiem un kas nav būtiski atkarīga no viena atsevišķa avota;
115. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis prasa jaunās un atjaunotās ēkās nodrošināt atjaunojamās enerģijas ražošanas minimumu un ka atjaunojamās enerģijas projektu īstenošanā tiek nodrošinātas ātras administratīvās un pieslēgšanās tīklam procedūras, jo īpaši, ieviešot Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 4. punktu un 1. punkta f) apakšpunktu un Direktīvas 2009/72/EK 7. panta 3. punktu; aicina Komisiju, tai pārskatot spēkā esošos attiecīgos tiesību aktus, paredzēt tādu ēku skaita palielināšanu, kas aprīkotas ar

atjaunojamās enerģijas sistēmām, prasīt vienas pieturas administratīvās procedūras maza mēroga atjaunojamās enerģijas projektiem un vienkāršas paziņošanas procedūras atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtām, kuru saražoto enerģiju pilnībā patērē paši, un izveidot sistēmu inovatīvu tīkla pieslēgumu veidošanai un sadales tīkla līmenī piedāvāto tīkla pakalpojumu tirdzniecībai;

116. aicina Komisiju pieņemt ES stratēģiju apkures un dzesēšanas jomā, kurā būtu apzinātas visas darbības un sinerģijas, kas vajadzīgas dzīvojamo ēku, tirdzniecības un rūpniecības sektorā, lai samazinātu šo atkarību, vienlaikus palīdzot sasniegt ES enerģētikas un klimata mērķus, ietaupītu enerģiju, nostiprinātu Eiropas ekonomikas konkurētspēju, stimulētu izaugsmi un darbvietu izveidi un veicinātu inovācijas sistēmā; uzsver, ka apkures un dzesēšanas stratēģijai būtu jāaptver visas piecas Enerģētikas savienības jomas;
117. uzsver, ka hidroenerģija ir būtisks vietējs, atjaunojams un drošs energoavots, kas veido 11 % no visas Eiropas elektroenerģijas ražošanas; uzsver, ka hidroenerģijai arī turpmāk būs svarīga loma elektroenerģijas ražošanā un uzglabāšanā un tā sniegs ievērojamu ieguldījumu Eiropas ekonomikas dekarbonizācijā un ES atkarības no ārējiem energoavotiem samazināšanā;
118. prasa īpašu uzmanību pievērst atjaunojamai enerģijai jūrā, ievērojot Komisijas paziņojumu par jūras nozaru ekonomiku, jo tā ir nozare ar lielu potenciālu, kas ir mazāk attīstīts nekā citās atjaunojamās enerģijas nozarēs;
119. norāda, ka iekšzemē ražotas biogāzes īpatsvara palielināšana varētu pozitīvi ietekmēt energoapgādes drošību; šajā sakarā uzsver nepieciešamību saglabāt pašreizējo gāzes infrastruktūru šim mērķim;
120. norāda, ka ilgtspējīgas mežsaimniecības radītā biomasas varētu dot ieguldījumu 2030. gada satvarā noteikto klimata un enerģijas mērķu sasniegšanā;
121. norāda, ka ES pašreizējā biodegvielu politika tiek plaši kritizēta, jo tajā nav ņemtas vērā siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas saistītas ar netiešu zemes izmantošanas maiņu (*ILUC*), kuras var izraisīt, ja lauksaimniecisko ražošanu pārceļ uz nekultivētām teritorijām gan ES teritorijā, gan ārpus tās;
122. uzskata, ka ilgtspējīgā pieejā ES enerģētiskās drošības mērķu īstenošanā nevajadzētu paplašināt tādas biodegvielas izmantošanu, kuras resursus audzē lauksaimnieciskās platībās, un ka labāki varianti ir uzlabot transportlīdzekļu energoefektivitāti, samazināt pieprasījumu pēc transporta un intensīvās lopkopības, kā arī palielināt tādu no atkritumiem un atliekām ražotas biodegvielas veidu izmantošanu, kas nerada papildu zemes izmantošanas maiņu;
123. sagaida, ka tiks sniegts atbalsts, un pieprasa, lai šāds atbalsts tiktu sniegts projektiem un ieguldījumiem saistībā ar procesiem, kuros izmanto oglekļa atkritumus, lai ražotu ķīmikālijas ar zemu oglekļa saturu un modernu biodegvielu (t. i., izmantojot mikrobus, kurus audzē barotnēs, ko gatavo no atkritumu gāzēm ar augstu oglekļa saturu) un ko pārvērš degvielā un ķīmikālijās, ar kurām aizstāt no fosilajiem resursiem iegūto degvielu un ķīmikālijas (vai pirmās paaudzes biodegvielu), tādējādi samazinot

rūpnieciskās pārstrādes, piemēram, tērauda ražošanas, procesu radītās emisijas un piesārņotājus;

124. uzsver to, ka īstenā aprites ekonomikā atkritumi ir jāatgriež ekonomikas aprītē kā izejvielas, lai pēc iespējas ilgāk saglabātu produktu pievienoto vērtību, un tādējādi atkārtotai izmantošanai un pārstrādei jābūt lielākai prioritātei nekā sadedzināšanai; norāda uz to, ka daudzās dalībvalstīs sadedzināšanas iekārtu jaudas jau ir pārāk lielas; uzsver, ka ir jāuzlabo plānošana un informācijas apmaiņa, kā arī jānovērš izvēles iespēju bloķēšanas efekts; mudina Komisiju ņemt vērā saikni starp Enerģētikas savienību un aprites ekonomiku;
125. atgādina, ka Eiropas rūpniecība un MVU ir būtiski svarīgi Eiropas ekonomikai un atzīst, ka zemākas enerģijas cenas sniegtu ievērojamu labumu Eiropas rūpnieciskajai konkurētspējai un MVU;
126. uzsver, ka inovācija un modernizācija virzībā uz energoefektīvākiem un resursu ziņā efektīvākiem rūpnieciskajiem procesiem veicina ES rūpniecības konkurētspējas stiprināšanu; norāda uz inovācijām atjaunojamās siltumenerģijas tehnoloģijās, kas varētu samazināt importu un izmaksas, kā arī uzlabot sistēmas darbību, ņemot vērā rūpniecības nozaru pieprasījumu pēc augstas temperatūras siltumenerģijas; uzsver, ka Eiropas ēku renovācijas un modernizācijas vērienīgais uzdevums rada tirgu augstas veiktspējas būvmateriāliem, ierīcēm un aprīkojumam un attiecīgi arī vērā ņemamu iespēju Eiropas ražotājiem un ierīkotājiem būvniecības nozarē veikt inovācijas un radīt darbvietas, kuras nav pārceļamas;
127. norāda, ka līdzekļi 2030. gada klimata un enerģijas mērķu sasniegšanai ir jāintegrē dalībvalstu rūpniecības politikā, ņemot vērā reindustrializācijas vajadzību; uzskata, ka ES regulatīvajam satvaram un ES klimata un enerģētikas politikas mērķiem jābūt saskaņotiem un jārada elastīgāka, uz tirgu vērsta pieeja, lai nodrošinātu noturīgu Enerģētikas savienību, iekļaujot 2030. gada politiskos klimata mērķus un reindustrializācijas mērķus, lai papildinātu dalībvalstu rūpniecības politiku;
128. uzsver, ka pētniecības un tehnoloģisko inovāciju efektīva izmantošana veicina Eiropas rūpniecības vadošo stāvokli un spēcina Eiropas uzņēmumu un rūpniecības konkurences priekšrocības un komerciālo dzīvotspēju, rada darbvietas, vienlaikus veicinot galveno ES enerģētikas un klimata politikas mērķu sasniegšanu, tostarp enerģijas pieprasījuma pazemināšanu, piegādes drošību, enerģijas ražošanas konkurētspēju un ilgtspējīgu attīstību, sadali, transportēšanu un patēriņu, apkarojot enerģētisko nabadzību, un ES mērķu sasniegšanu attiecībā uz siltumnīcefekta gāzes emisijām, atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti, pēc iespējas labāk izmantojot Eiropas energoresursus;
129. aicina Komisiju aizsargāt energoietilpīgo nozaru konkurētspēju un nodrošināt ilgtermiņa plānošanas drošību rūpnieciskajiem ieguldījumiem, kam jāatspoguļo Komisijas tiekšanās līdz 2020. gadam paaugstināt nozares ieguldījumu IKP par 20 %;
130. uzsver, ka emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS) ir galvenais uz tirgu balstītais instruments, kas ļauj rentabli dekarbonizēt Eiropas enerģētikas sistēmu un īstenot ES emisiju samazināšanas mērķi laikposmam līdz 2030. gadam un pēc tam; uzsver, ka

papildus tirgus stabilitātes rezervei (TSR) būtu jāīsteno visaptveroša strukturāla ETS reforma laikposmam pēc 2020. gada, lai ņemtu vērā līdz 2030. gadam īstenojamo CO₂ emisiju samazināšanas mērķi, turklāt tikmēr, kamēr citās lielākajās ekonomiski attīstītajās valstīs netiks īstenoti līdzvērtīgi centieni, būtu jāiekļauj reāli un saskaņotāki pasākumi attiecībā uz oglekļa emisiju pārvirzi;

131. aicina Komisiju detalizētāk izskatīt jautājumu par netiešām oglekļa izmaksām un to ietekmi uz dalībvalstu elektroenerģijas cenām (un to procentuālo daļu šajās cenās);
132. uzsver, ka ETS radītie ieņēmumi būt jāizmanto, lai jo īpaši atbalstītu mazoglekļa inovācijas, energoefektivitāti un citus CO₂ samazināšanas pasākumus;
133. atzīst, ka Eiropas enerģija un efektīvas tehnoloģijas, piemēram, koģenerācija, būtu pamatīgs ieguldījums ES enerģētiskajā drošībā un siltumnīcefekta gāzu emisiju mērķu sasniegšanā; šajā ziņā uzskata, ka Enerģētikas savienībai ir jāatspoguļo dalībvalstu vajadzība izmantot jebkurus to rīcībā esošos drošus un ilgtspējīgus mazoglekļa energoavotus;
134. atzīstot, ka par energoresursu struktūru galvenokārt ir atbildīgas dalībvalstis, tomēr pauž sabiedrības bažas par hidropārrāvumu metodi un ietekmi, ko šī tehnoloģija varētu radīt klimata, vides un sabiedrības veselības jomā, kā arī attiecībā uz ES ilgtermiņa dekarbonizācijas mērķa sasniegšanu; turklāt atzīst, ka netradicionālo kurināmo ierobežotās spējas palīdzēt reaģēt uz turpmāko ES enerģijas pieprasījumu apvienojumā ar augstām ieguldījumu un izmantošanas izmaksām, kā arī pašlaik zemajām pasaules naftas cenām nozīmē, ka hidropārrāvuma metodes kā ilgtspējīgas tehnoloģijas izmantošana Eiropas Savienībā ir apšaubāma; uzskata, ka sabiedrības bažas ir pienācīgi jāņem vērā un jebkādas hidropārrāvuma metodes darbībās ir jāievēro augstākie klimata, vides un sabiedrības veselības standarti; prasa tām dalībvalstīm, kuras plāno izmantot hidropārrāvumu metodi, ievērot Komisijas 2014. gada ieteikumu par principu minimumu, kas jāievēro ogļūdeņraža (piemēram, slānekļa gāzes) izpētē un ieguvē ar lielpatēriņa hidropārrāvumu metodi;
135. aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi īstenot novecojušu, vislielāko piesārņojumu izraisīto vai nedrošu enerģijas ražošanas iekārtu ekspluatācijas pārtraukšanu, cenšoties arī samazināt pašreizējos jaudas pārpalikumus tirgū;
136. aicina Komisiju uzlabot nosacījumus oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģiju izmantošanai; uzskata, ka CCS tehnoloģijas varētu sekmēt pāreju uz mazoglekļa enerģijas tirgu un ka tām varētu būt svarīga loma, saskaņojot Enerģētikas savienības dažādos mērķus attiecībā uz daudzveidīgu un drošu energoapgādi, kas vienlaikus nodrošina siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, lai izpildītu ES 2050. gadam izvirzītos mērķus;
137. uzskata, ka dekarbonizācijas tehnoloģijas, piemēram, CCS un oglekļa uztveršanas un izmantošanas (CCU) tehnoloģija, turpmāk būs jāattīsta un jāuzlabo, ieguldot ievērojamas pūles pētniecībā un inovācijā, nodrošinot šādu tehnoloģiju pieejamību, lai mazinātu vai pat izskaustu vides pēdas nospiedumu, ko rada dažādi fosilie kurināmie, kas joprojām nodrošina 40 % no pašreizējās ES enerģijas ražošanas apjoma un kas, iespējams, arī nākotnē būs nozīmīgs energoavots;

138. aicina Komisiju izveidot *NER400* inovācijas fondu, lai atbalstītu mazoglekļa tehnoloģiju demonstrācijas projektus, pamatojoties uz *CCS* un atjaunojamiem energoresursiem veltīto *NER300* programmu, taču paplašinot tās darbības jomu, lai aptvertu arī mazoglekļa inovāciju rūpniecības nozarēs;
139. norāda, ka kodolenerģija ir nodrošinājuši 27 % ES energoresursu struktūrā un vairāk nekā pusi no visas ES zemoglekļa enerģijas 2014. gadā un ka 130 no 132 ES kodolelektrostacijām līdz 2050. gadam ir jāpārtrauc ekspluatācija, radot ievērojamu robu zemoglekļa pamatslodzes enerģijā ES energoresursu struktūrā; atzīst, ka dažas dalībvalstis ir nolēmušas pakāpeniski atteikties no kodolenerģijas, bet citas apsver iespēju izstrādāt jaunus kodolspēkstaciju projektus, lai izpildītu valsts un ES enerģētikas un klimata mērķus, un aicina Komisiju nodrošināt, lai ES sniegtu atbalstošu sistēmu tām dalībvalstīm, kuras vēlas īstenot jaunus kodolenerģijas projektus, ievērojot ES iekšējā tirgus un konkurences noteikumus;
140. uzsver, ka ES finanšu mehānismiem un ES finanšu iestādēm būtu jebkādā veidā jāatbalsta kodolenerģija;
141. norāda, ka kodolenerģija ir viens no svarīgākajiem Eiropas enerģētikas sistēmas veicinātājiem, radot mazākas CO₂ emisijas, vienlaikus samazinot atkarību no importa un nodrošinot stabilu elektroenerģijas ražošanu, kas var kalpot iekšējam tirgum un būt stabils pamats tādai energosistēmai, kurā pakāpeniski tiek ieviestas atjaunojamās enerģijas;
142. aicina dalībvalstis, kuras pakāpeniski atsakās no kodolenerģijas, nodrošināt, ka tā tiek aizstāta ar tādās enerģijas ražošanu, kas var nodrošināt līdzvērtīgu energoresursu apjomu un veicināt vispārējās ražošanas un sadales sistēmas stabilizēšanu;
143. uzskata — lai gan dalībvalstīm ir rīcības brīvība noteikt savu energoresursu struktūru un lai gan lēmumu par to, kā dekarbonizēt savu ekonomiku, suverēni pieņem katra dalībvalsts, ir nepieciešama politikas un tehnoloģiskās attīstības koordinācija ES līmenī, lai sasniegtu Eiropas un dalībvalstu klimata un enerģijas mērķus; atzīst, ka atsevišķās jomās, tādās kā ražojumu standarti, ES mēroga politika ir visefektīvākā, savukārt citās jomās būtiski svarīga ir cieša sadarbība un koordinācija starp dalībvalstīm; atzīst, ka šādas koordinācijas nodrošināšanai ir nepieciešams spēcīgs un uzticams pārvaldības process;
144. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus par modernizācijas fonda izveidi, kam ir jāatbilst stingriem kritērijiem un norādījumiem, lai nodrošinātu, ka finansējumu piešķir īstēniem enerģētikas modernizācijas projektiem, kurus atlasītu, pamatojoties uz tehnoloģiski neitrālu pieeju un to, vai šie projekti uzskatāmi atbilst ES centieniem sasniegt 2030. gada siltumnīcefekta gāzu mērķus;
145. uzsver, ka EIB būtu jāiesaistās minēto kritēriju un vadlīniju izstrādāšanā Modernizācijas fondam;
146. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Enerģētikas savienības veidošanā tiek nodrošināta vides un klimata aizsardzība, uzlabota gaisa kvalitāte, samazināta ārējā enerģētiskā atkarība, saglabāta bioloģiskā daudzveidība, nodarbinātība un Eiropas

rūpniecības konkurētspēja, pamatojoties uz tehnoloģisko inovāciju vadošo stāvokli;

147. uzsver, ka enerģijai ir jābūt pieejamai visiem ES iedzīvotājiem; uzskata, ka nevajadzīga patēriņa novēršana, veicot efektivitātes uzlabojumus, nostiprinot starpsavienojumus, uzlabojot tirgus integrāciju un ieguldot ilgtspējīgā enerģijā, jo īpaši ēku sektorā, ļautu daudzām mājsaimniecībām uz līdzvērtīgiem nosacījumiem piekļūt vienotam, ilgtspējīgam, konkurētspējīgam un drošam enerģijas tirgum un izvairīties no enerģētiskās nabadzības, kas 2012. gadā skāra katru ceturto ES iedzīvotāju; aicina Komisiju iesniegt paziņojumu par enerģētisko nabadzību Eiropā un tam pievienot rīcības plānu tās novēršanai, kurā ietverta enerģētiskās nabadzības definīcija un rādītāji;

Virzība uz energoefektīvu un dekarbonizētu transporta nozari

148. lēš, ka transporta īpatsvars Eiropas enerģijas galapatēriņā pārsniedz 30 % un transporta jomā īpatsvars atkarībai no naftas produktiem ir 94 %; tāpēc uzskata, ka noturīgas Enerģētikas savienības pamatstratēģija ar progresīvu klimata pārmaiņu politiku ir jābalsta uz tīrākas enerģijas sistēmu, kas būtu skaidri saistīta ar transporta nozares dekarbonizāciju; uzsver — lai Eiropas transporta sistēmas energoresursu struktūra būtu ekoloģiski ilgtspējīga, izšķiroša nozīme ir tam, lai kopīgi ar energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas veicināšanas pasākumiem izstrādātu inovatīvas energotehnoloģijas; uzskata, ka ir jānodrošina izmantot dažādus atjaunojamās enerģijas avotus, ietverot sašķidrinātas dabasgāzes izmantošanu smagkravas transportlīdzekļos un jūras nozarē; mudina Komisiju sagatavot priekšlikumus par videi kaitīgu nodokļu subsīdiju izbeigšanu attiecīgos gadījumos; mudina atbalstīt pētniecību un inovāciju, lai rastu labākus mobilitātes risinājumus gan tehnoloģiskā ziņā, gan palīgtehnoloģiju un politikas virzienu jomā;
149. norāda, ka transporta nozares dekarbonizācija ietver pasākumu integrēšanu visās politikas jomās, kas skar enerģētiku, transportu, tirdzniecību, kā arī pētniecību un inovāciju; uzsver, cik nozīmīgi ir saskaņot pārrobežu pieejas, lai novērstu valstu politikas sadrumstalotību, un uzsver, ka ir jānosaka standarti un sadarbības prasības, kas Eiropas uzņēmumiem ļautu izmantot tirgus iespējas;
150. norāda, ka uzlabotiem transportlīdzekļu veiktspējas standartiem un degvielas patēriņa efektivitātei ir būtiska nozīme gan ES atkarības no naftas samazināšanā, gan siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošanā, un tāpēc aicina nozari, dalībvalstis un Komisiju turpināt un pastiprināt savus centienus šajā jomā; aicina Komisiju pārskatīt CO₂ emisiju standartus automašīnām un vieglajiem kravas automobiļiem laikposmam pēc 2020. gada; tomēr norāda, ka ilgtermiņa risinājums nolūkā samazināt transporta radītās emisijas, nodrošināt mazāku enerģijas pieprasījumu un dažādot piegādi ir rodams alternatīvo degvielu jomā un elektrifikācijā, izmantojot no atjaunojamiem energoresursiem ražotu elektrību un popularizējot ilgtspējīgākus transporta veidus;
151. atbalsta visaptverošas autotransporta jomas tiesību aktu paketes pieņemšanu, veicinot efektīvu cenu politikas satvaru attiecībā uz infrastruktūru un intelektisku sadarbībspējīgu transporta risinājumu plašu ieviešanu; uzsver, ka energoefektivitāti varētu uzlabot, atbalstot digitalizāciju un intelektisku transporta sistēmu izmantošanu, kā arī izstrādājot inovatīvus transporta pakalpojumus; prasa izstrādāt progresīvu pētniecības un inovācijas stratēģiju transporta nozarei; atbalsta ilgtspējīgas pilsētu un lauku mobilitātes plānu

izstrādi, ar ko samazinātu satiksmes piesārņojumu, sastrēgumus, troksni un ceļu satiksmes negadījumu skaitu; uzskata, ka par šo plānu mērķi ir jāizvirza nevienlīdzības izskaušana attiecībā uz lietotājiem ar invaliditāti un uz izmaksām;

152. atzinīgi vērtē pāreju uz ilgtspējīgākiem un energoefektīvākiem transporta veidiem, piemēram, dzelzceļa, tuvsatiksmes kuģošanas, iekšzemes navigācijas un jūras transportu, padarot tos CO₂ emisiju samazināšanas ziņā konkurētspējīgākus un rentablākus; šajā ziņā uzsver jauktu transporta sistēmu nozīmību;
153. aicina Komisiju kā daļu no transporta nozares dekarbonizācijas centieniem izstrādāt visaptverošu autotransporta stratēģiju un atbalstīt lielākus centienus autotransporta elektromobilitātes attīstīšanas un izmantošanas jomā;
154. norāda, ka elektrotransportlīdzekļu izmantošana radīs smagu slogu elektroenerģijas ražošanai, un prasa veikt novērtējumus, ar kuriem noteiktu, kādas ir pašreizējās elektroenerģijas ražošanas jaudas robežas;
155. aicina Komisiju pārskatīt degvielas patēriņa un CO₂ marķēšanas shēmas vieglajiem automobiļiem, lai nodrošinātu, ka patērētāji saņem precīzāku, atbilstīgāku un salīdzināmu informāciju par CO₂ emisijām, degvielas patēriņu, lai virzītu patērētāju izvēli uz tādiem vieglajiem automobiļiem, kam ir labāka energoefektivitāte, un savukārt lai stimulētu ražotājus uzlabot savu ražoto transportlīdzekļu energoefektivitāti un palielinātu enerģētisko drošību;
156. pieprasa, lai Komisija paātrinātu pārskatītu emisiju mērīšanas testa cikla ieviešanu nolūkā nodrošināt, ka CO₂ un citu piesārņotāju emisijas no transportlīdzekļiem atbilst emisijām reālas braukšanas apstākļos;
157. aicina Komisiju paātrināt progresīvu tehnoloģiju integrēšanu inovatīvā dzelzceļa sistēmā, iesniedzot iniciatīvu par virzību uz dzelzceļa plašāku izmantošanu, jo tai var būt izšķirīga nozīme tīra sabiedriskā transporta panākšanā;
158. atgādina, ka uz starptautisko kuģniecību vēl joprojām neattiecas obligātās saistības samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, kaut gan satiksmes veids strauji attīstās; aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķiem starptautiskajai kuģniecībai, ja vien Starptautiskā Jūrniecības organizācija (*IMO*) līdz 2016. gada beigām nevienosies par saistošiem pasākumiem;
159. uzsver nepieciešamību ciešāk koordinēt transporta, apkures un dzesēšanas, kā arī elektroenerģijas dekarbonizācijas stratēģijas; aicina Komisiju nākt klajā ar visaptverošiem plāniem CO₂ emisiju samazināšanai transporta un apkures un dzesēšanas nozarē, ņemot vērā cita starpā to, ka, nodrošinot no dažādiem atjaunojamiem energoresursiem iegūtas tīras un lētas elektroenerģijas plašu pieejamību, to varētu izmantot elektrisko transportlīdzekļu uzlādei un apkures un dzesēšanas iekārtu darbināšanai;
160. uzsver, ka par prioritāru jānosaka ESIF atbalsts transporta projektiem, kas nodrošina tehnoloģisku pāreju uz tīru un ilgtspējīgu transporta sistēmu; uzsver, ka par citu ES līmenī pieejamo finansiālā atbalsta instrumentu prioritāti ir jānosaka ieguldījumi jauktas

transportsistēmas, dzelzceļa, jūras pārvadājumu un iekšzemes ūdensceļu infrastruktūrā;

161. mudina Komisiju tās darbā pie ilgtspējīga tūrisma sertifikācijas kritēriju saskaņošanas iekļaut kritēriju par atjaunojamās enerģijas izmantošanu, kā arī vienu kritēriju par CO₂ emisiju samazināšanu, kas atbilstu ES mērķiem;

Pētniecība, inovācija un konkurētspēja

162. aicina Komisiju padarīt intensīvākus pētniecības centienus saistībā ar Eiropas resursu izmantošanu un mazināt to ietekmi uz vidi nolūkā sekmēt ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, darbvietu radīšanu, rūpniecisko konkurētspēju un jo īpaši ES ilgtermiņa mērķu sasniegšanu klimata un enerģētikas jomā;
163. šajā sakarā uzsver, ka ir pilnībā jāizmanto visas ES finansējuma iespējas drošu un ilgtspējīgu mazoglekļa enerģijas tehnoloģiju, energoefektivitātes, viedtīklu, decentralizētās ražošanas, elastīgas ražošanas, elektrības uzglabāšanas un transporta sistēmas elektrifikācijas veicināšanai; aicina Komisiju pastiprināt savus pētniecības centienus un ieviest šādas tehnoloģijas, lai ES sasniegtu 2020., 2030. gada un ilgtermiņa mērķus, uzlabotu enerģētisko drošību un sekmētu ekonomikas atveseļošanu; sagaida, ka pētniecības programmas „Apvārsnis 2020” termiņa vidusposma pārskatīšanā tiks pievērsta uzmanība šīm prioritātēm; atgādina, ka programmas „Apvārsnis 2020” enerģētikas iniciatīva ir veidota, lai atbalstītu pāreju uz uzticamu, ilgtspējīgu un konkurētspējīgu enerģētikas sistēmu, kuras galvenās prioritātes ir norādītas energoefektivitātes, mazoglekļa tehnoloģiju un viedo pilsētu un kopienu sadaļās; atgādina, ka vismaz 85 % no enerģētikas jautājumu risināšanai paredzētajiem līdzekļiem programmas „Apvārsnis 2020” budžetā tiks izmantoti nefosilā kurināmā jomām, kur vismaz 15 % no kopējā enerģētikai paredzētā budžeta tiks izmantoti pasākumiem atjaunojamo resursu tehnoloģiju un energoefektīvu tehnoloģiju ieviešanai tirgū;
164. uzskata, ka lielāki centieni šādu tehnoloģiju izstrādē var sniegt būtiskus ilgtermiņa ieguvumus, proti, nodrošināt rentablu dekarbonizāciju, samazināt ražošanas izmaksas un pazemināt enerģijas pieprasījumu, tādējādi stiprinot rūpniecības konkurētspēju;
165. norāda uz Eiropas tehnoloģiju līderpozīcijām tādās svarīgās nozarēs kā vēja turbīnas, elektrības kabeļi, tīklu izstrāde un pakalpojumi, kā arī pilsētu transporta sistēmas; pauž nožēlu, ka šīs līderpozīcijas ir apdraudētas, un aicina Komisiju steidzami rīkoties, lai tās saglabātu;
166. mudina Komisiju izstrādāt iniciatīvu par ES pasaules mēroga līderpozīcijām atjaunojamo energoresursu un mazoglekļa energotehnoloģiju jomā, ietverot viļņu enerģiju, peldošu saules enerģijas iekārtu tehnoloģijas un no aļģēm ražotas biodegvielas, un veicināt publiskos un privātos pētījumus, izstrādes un inovācijas darbības šajās jomās;
167. aicina dalībvalstis un Komisiju meklēt iespējas, kā labāk koordinēt nacionālās un Eiropas pētniecības programmas, jo īpaši enerģētikas, transporta, IKT un būvniecības jomā, lai prioritāte tiktu piešķirta kopīgiem uzdevumiem, tādiem kā energoefektivitātes palielināšana, galveno uzmanību pievēršot ne tikai siltumapgādes, bet arī dzesēšanas nozarei, veicinot atjaunojamās enerģijas mazapjoma ražošanu, samazinot

siltumnīcefekta gāzu emisijas, kā arī palielinot energoapgādes drošību, attīstot jaunus atjaunojamos energoavotus un paātrinot jauno tehnoloģiju ienākšanu tirgū;

168. uzsver, ka IKT integrēšanai enerģētikas sistēmā ir pievienotā vērtība, un aicina Komisiju ieviest kopējus viedtīklu standartus pārvades sistēmu līmenī, lai nodrošinātu stabilu enerģijas piegādi un brīvu pārrobežu plūsmu un veicinātu enerģētisko drošību, kā arī aicina šādus standartus ieviest sadales sistēmu līmenī, lai nodrošinātu energoapgādes drošību vietējām pašvaldībām, pilsētām un reģioniem; šajā ziņā uzsver nozīmi, kāda viedāku energotīklu un jaunu enerģijas uzglabāšanas iekārtu attīstīšanai var būt atjaunojamo energoresursu lielākā izmantošanā;
169. atzīst, ka viedo skaitītāju ierīces būtiski sekmē sadales tīklu pakalpojumus; uzsver, ka patērētāji paliek savu datu galīgie īpašnieki un ka sadales sistēmas operatoriem un citiem tirgus dalībniekiem nosūtītie dati būtu jāpadara anonīmi, lai pilnībā ievērotu tiesības uz privātumu;
170. uzskata, ka enerģijas iekšējā tirgus turpmākā attīstība ir nesaraucami saistīta ar digitālo vienoto tirgu; aicina Komisiju veicināt saikni starp Enerģētikas savienību un digitālo vienoto tirgu, maksimāli palielinot patērētāju piekļuvi enerģētikas pakalpojumiem, izmantojot digitālās platformas un attīstot iekšējo enerģijas tirgu, kas ir konkurētspējīgāks, pārredzamāks un vairāk integrēts digitālajā ekonomikā;
171. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt IT drošību un to kritiski svarīgās energoinfrastruktūras aizsardzību, kas patērētājiem nodrošina pamatpakalpojumus, galvenokārt attiecībā uz rūpnieciskās ražošanas attīstību un IKT pieaugošo nozīmi enerģētikas nozarē; šajā ziņā uzsver, cik būtiski ir pieņemt un laikus īstenot Tīkla un informācijas drošības direktīvu, lai uzturētu kritiski svarīgas infrastruktūras tīklu un informācijas augsta līmeņa drošību;
172. uzsver, ka programmas „Apvārsnis 2020” ietvaros dalībvalstīm par prioritāti ir jānosaka izmaksu pazemināšana ilgtspējīgām, drošām un līdz galam neizstrādātām energotehnoloģijām, jo īpaši tām, kuras veicina siltumnīcefekta gāzu emisiju globālu samazināšanu un ES 2030. gada mērķu sasniegšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt skaidru tiesisko un stratēģisko satvaru, kā arī finansējuma iespējas pētniecības un izstrādes iniciatīvām un izvietojanas projektiem, kas palīdz Eiropas Savienībai sasniegt savus klimata, enerģētikas un vides mērķus, kā arī stiprināt ekonomikas konkurētspēju; atzinīgi vērtē pārskatītā Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskā plāna pieņemšanu Komisijā; uzsver, ka pētniecībā un izstrādē, kā arī inovācijā ir jākoncentrējas uz dažādu pieejamo vai topošo risinājumu integrāciju sistēmā, nevis uz atsevišķām nozarēm un tehnoloģijām bez savstarpējas sasaistes;
173. atzīst, ka progress videi draudzīgu un rentablu inovāciju un pētniecības un izstrādes jomā ir arī izšķirīgs faktors ES turpmākajai konkurētspējai, tostarp Eiropas rūpniecībai;
174. aicina Komisiju nodrošināt skaidru plānojumu attiecībā uz dažādajiem fondiem un finansēšanas instrumentiem, tādiem kā programma *InvestEU*, Eiropas infrastruktūras savienības instruments (KIP), pētniecības un izstrādes fondi, struktūrfondi un investīciju fondi, viedtīklu finansēšanas instrumenti (*ERA-Net Plus*), pamatprogramma "Apvārsnis", EIB, Eiropas enerģētikas programma ekonomikas atveseļošanai (EEPEA),

Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments — enerģētika (EISI-E), programma *NER 300*, Ogļu un tērauda pētniecības fonds un *Eurogia+*, un aicina precizēt atbilstības noteikumus katrai programmai;

Enerģētikas savienības īstenošana — iedzīvotāji un pilsētas

175. atgādina par Pilsētas mēru paktā pausto 6000 Eiropas pilsētu apņemšanos būt par līderēm enerģētikas pārveidošanā; mudina Komisiju pilnībā mobilizēt šo tīklu, kā arī citas iniciatīvas, piemēram, viedās pilsētas un kopienas, pilsētas ar zemu enerģijas patēriņu, un nodrošināt tām finansiālos un cilvēkresursus turpmākai attīstībai; uzskata, ka Pilsētas mēru pakta pusēm būtu jāpiešķir prioritāra piekļuve Eiropas finansējumam;
176. uzsver, ka aktīvas izglītības/apmācības un prasmju stratēģijas ir būtiskas pārejā uz ilgtspējīgu un resursu ziņā efektīvu ekonomiku; aicina dalībvalstis izveidot mērķtiecīgas iedzīvotāju apmācības un izglītošanas programmas un veicināt vietējo kopienu vadītu izglītošanos ar mērķi mazināt enerģijas pieprasījumu un ražot enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem; uzsver, ka Enerģētikas savienības panākumi, no vienas puses, ir atkarīgi no vienlīdzīgas piekļuves sākotnējai izglītībai un mūžizglītībai un tālākai apmācībai kā būtiskam līdzeklim, ar ko reaģēt uz mainīgiem apstākļiem un iedzīvotāju vēlmēm un, no otras puses, no darba tirgus vajadzībām; atgādina, ka ir nepieciešamas apmācības un prasmju uzlabošanas programmas, lai strādājošie varētu pilnībā izmantot atjaunojamās enerģijas attīstības potenciālu attiecībā uz ilgtspējīgu un vietēju nodarbinātību;
177. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Enerģētikas kopienas dalībvalstīm.

18.9.2015

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par virzību uz Eiropas enerģētikas savienību
(2015/2113(INI))

Atzinuma sagatavotājs (*): *Ivo Belet*
Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

(*)

IEROSINĀJUMI

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu un uzsver, ka svarīgi ir panākt pareizo līdzsvaru starp tik dažādajiem mērķiem: enerģētisko drošību un pieņemamu cenu, pasākumiem energoefektivitātes atbalstam, tālejošu klimata politiku un pāreju uz ilgtspējīgu mazoglekļa ekonomiku, vienlaikus stimulējot zaļo izaugsmi, veicinot ES konkurētspēju un nodrošinot patērētājiem pieņemamākas cenas; uzsver, ka iekšējā enerģijas tirgus izveides pabeigšana un vērienīgi energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu mērķi ir ārkārtīgi nozīmīgi, lai samazinātu gan atkarību no ārējās enerģijas piegādes, gan siltumnīcefekta gāzu emisijas;
2. uzsver, ka vienīgais veids, kā panākt enerģētisko drošību, vienlaikus saglabājot enerģijas cenas pieņemamā līmenī un sasniedzot klimata jomā izvirzītos mērķus, ir izveidot ilgtspējīgu enerģētikas nozari, kuras pamatā ir augsta energoefektivitāte, atjaunojamie energoresursi un vieda infrastruktūra; turklāt uzsver, ka attiecīgie pasākumi ir jāveic jau šodien, lai no šīs enerģētikas nozares pārkārtošanas iegūtu nākamās paaudzes;
3. norāda, ka augstāki starpsavienojamības līmeņi un piegādes ceļu dažādošana nostiprina ES noturību piegādes pārrāvuma gadījumos, uzlabo energoapgādes drošību un palīdz mazināt atkarību no tādiem fosilajiem kurināmiem kā nafta, gāze un akmeņogles;
4. pieprasa aktīvi iesaistīt sociālos partnerus, lai ar sociālā enerģētikas dialoga platformas palīdzību risinātu problēmas, ko sabiedrībai rada pāreja uz ilgtspējīgu dekarbonizētu

Enerģētikas savienību;

5. uzsver, ka visām jaunajām iniciatīvām jābūt pārredzamām, tām nevajadzētu radīt lielāku administratīvo slogu un pilnībā jāievēro dalībvalstu brīvība pašām noteikt savu energoresursu struktūru;
6. atgādina, ka Eiropadomes 2014. gada oktobrī panāktajā nolīgumā par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam ir paredzētas saistības iekšēji samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeņiem, un tas kalpo par pamatu Enerģētikas savienības dekarbonizācijas dimensijas izstrādei; norāda, ka šis lēmums ir arī vērienīgākais ieguldījums starptautiskajās sarunās par klimata jautājumiem, lai 2015. gada decembrī UNFCCC Pušu konferences 21. sesijā Parīzē panāktu saistoša klimata pārmaiņu nolīguma noslēgšanu;
7. atgādina Parlamenta 2014. gada 5. februāra rezolūciju, kurā aicināts pieņemt trīs saistošus mērķus: par 40 % uzlabot energoefektivitāti, no atjaunojamiem energoresursiem saražot vismaz 30 % energoresursu un vismaz par 40 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, kā arī aicina Komisiju kā daļu no klimata un enerģētikas politikas satvara 2030. gadam pieņemt un īstenot daudzšķautņainu pieeju, kas pamatots uz savstarpēji pastipriņošiem un saskanīgiem mērķiem attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti;
8. uzsver, cik būtiska nozīme ir tiesību akta priekšlikumam par atklātu, pārredzamu, iekļaujamu stabilu un prognozējamu līdz 2030. gadam īstenojamu pārvaldības sistēmu, lai nodrošinātu 2030. gada mērķu pārredzamu un demokrātisku sasniegšanu klimata un atjaunojamās enerģijas jomā, garantētu regulāru ziņošanu un informācijas apmaiņu un nodrošinātu Parlamenta pilnīgu līdzdalību saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru; aicina Komisiju katru gadu iesniegt publisku ziņojumu par Enerģētikas savienības stratēģijas pasākumu un projektu īstenošanu, kas jāuzskata par daļu no Enerģētikas savienības īstenošanas kontroles, kuru veic Parlaments; turklāt aicina Komisiju pārskatīt spēkā esošos likumdošanas instrumentus un izstrādāt jaunas iniciatīvas, lai veicinātu jaunus instrumentus enerģētikas jomā, atbalstītu jaunas tehnoloģijas, radītu kvalitatīvas darbvietas un veidotu plaukstošu ilgtspējīgu ekonomiku;
9. uzsver nepieciešamību UNFCCC Pušu konferences 21. sesijā Parīzē noslēgt visaptverošu un tālejošu nolīgumu, kurā būtu iekļautas pamatotas garantijas nepieļaut vispārējās temperatūras paaugstināšanos vairāk kā par 2°C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un globāla, noturīga un vispārēja pārredzamības un pārskatatbildības sistēma, kurā paredzēts uzraudzības un ziņošanas pienākums, kā arī efektīva un rezultatīva atbilstības sistēma; uzskata, ka starptautiskajā klimata režīmā laikposmam pēc 2020. gada būtu jāiekļauj noteikumi, kas ļautu izvirzīt vērienīgākus mērķus, atbalstīt rentablus klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanas centienus un dotu iespēju aizsargāt vides integritāti un ilgtspējīgu attīstību; uzsver, ka pasaules valstīm, kuras rada vairāk siltumnīcefekta gāzu emisiju, jāapņemas ievērojami samazināt emisiju daudzumu; norāda uz būtisko lomu, kāda bija ES diplomātiskajiem centieniem saistībā ar klimata pārmaiņām un enerģētiku, un Savienības līderpozīcijām energoefektivitātes tehnoloģiju jomā, kas ir viena no prioritātēm noturīgai Enerģētikas savienībai;
10. uzsver, ka emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS) ir galvenais uz tirgu balstītais

instruments, kas ļauj rentabli dekarbonizēt Eiropas enerģētikas sistēmu un īstenot ES emisiju samazināšanas mērķi laikposmam līdz 2030. gadam un pēc tam; uzsver, ka papildus tirgus stabilitātes rezervei (TSR) būtu jāīsteno visaptveroša strukturāla ETS reforma laikposmam pēc 2020. gada, lai ņemtu vērā līdz 2030. gadam īstenojamo CO₂ emisiju samazināšanas mērķi, turklāt tikmēr, kamēr citās lielākajās ekonomiski attīstītajās valstīs netiks īstenoti līdzvērtīgi centieni, iekļaujot reālus un saskaņotākus pasākumus attiecībā uz oglekļa emisiju pārvirzi;

11. aicina Komisiju detalizētāk izskatīt jautājumu par netiešām oglekļa izmaksām un to ietekmi uz dalībvalstīs pastāvošajām elektroenerģijas cenām (un to procentuālo daļu šajās cenās);
12. uzsver, ka ETS radītie ieņēmumi būt jāizmanto, lai jo īpaši atbalstītu mazoglekļa inovācijas, energoefektivitāti un citus CO₂ samazināšanas pasākumus;
13. aicina izstrādāt jaunas ES iniciatīvas ar ETS nesaistītās nozarēs, jo īpaši nozarēs ar augstu energoefektivitātes potenciālu, piemēram, transporta un celtniecības nozarē, lai palīdzētu dalībvalstīm sasniegt savus samazināšanas mērķus; atbalsta to, ka tiek ieviests princips "energoefektivitāte pirmajā vietā" un, kā norādīts Parlamenta 2014. gada 5. februāra rezolūcijā par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam, vārienīgs un līdz 2030. gadam sasniedzams ES līmeņa mērķis, jo īpaši koncentrējoties uz nozarēm, kas nav saistītas ar ETS; uzskata tiesību aktus energoefektivitātes jomā un ES ETS par savstarpēji papildinošiem instrumentiem un aicina Komisiju papildināt ETS ar emisiju daudzuma standartu, kas sniedz investoriem skaidru signālu atjaunojamās enerģijas attīstīšanai, kā arī pakāpeniskai mazāk efektīvo ogļu elektrostaciju slēgšanai un naftas un metāna emisiju samazināšanai no naftas un gāzes ražošanas, un prasa pakāpeniski atcelt fosilā kurināmā subsīdijas;
14. uzskata, ka energoefektivitāte ir galvenais vēl neizmantotais enerģijas avots, un aicina Komisiju apvienot visefektīvākās pieejas energoefektivitātei, tostarp viedos enerģētikas tīklus, pāreju uz citiem transporta veidiem un ekomobilitāti;
15. norāda, ka enerģijas pieprasījums ēku sektorā veido apmēram 40 % no kopējā enerģijas patēriņa ES un ka šis sektors izmanto apmēram 60 % no ES importētās gāzes un rada 36 % no visām ES CO₂ emisijām, un ka siltumapgāde un dzesēšana ir lielākais enerģijas pieprasījuma avots ES; tādēļ aicina Komisiju pievērsties potenciālajiem enerģijas taupības ieguvumiem ēkās; uzsver nepieciešamību modernizēt apkures jomu, jo īpaši centrālo apkuri, lai uzlabotu energoapgādes drošību un palielinātu energoefektivitāti; uzsver nepieciešamību veicināt vēl vārienīgākas politikas nostādnes enerģijas taupīšanai dzīvojamās un biroju ēkās, izmantojot vispārēju siltumizolāciju un ēku labāku projektēšanu;
16. aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt energoefektivitātes nozīmīgumu un tās devumu, samazinot patērētājiem cenas un saglabājot piegādes drošību, un uzsver, cik svarīgi ir ieguldīt energoefektivitātes pasākumos visā ES, izmantojot energoapgādes drošības plānus;
17. uzsver, cik svarīgi ir pilnībā īstenot Energoefektivitātes direktīvu un Direktīvu par ēku energoefektivitāti un piešķirt lielāku ES finansējumu šīm jomām; uzsver, ka pārskatīšanas

laikā pasākumi jāorientē uz sociālajiem mājokļiem un visneefektīvākajiem īpašumiem, kurus aizņem mājāsaimniecības ar zemiem ienākumiem;

18. uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt viedas pārvaldības sistēmas, jo īpaši reģionos, lai pilnībā izmatotu potenciālu, ko piedāvā atjaunojamie energoresursi un no šiem resursiem saražotās enerģijas sadale starp teritorijām atbilstīgi ražošanas kapacitātei un patērētāju vajadzībām;
19. aicina Komisiju un dalībvalstis par prioritāti uzskatīt viedo pilsētu tīklu, lai veicinātu paraugpraksi un apmainītos ar to, un pilnībā izmantot vietējo un reģionālo energoefektivitātes uzlabošanas un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas projektu un pasākumu potenciālu; turklāt uzsver ieguvumus, ko dos ilgtspējīgākas enerģētikas sistēmas, kuras var palielināt energoefektivitāti, patērētāju rīcības spējas pieaugumu un mazapjoma uzņēmējdarbības iespējas; ierosina savest kopā visus daudzlīmeņu pārvaldības partnerus rīcības saskarnē un šādā pārredzamā platformā aktīvi iesaistīt Pilsētas mēru paktu;
20. uzsver nepieciešamību atcelt ekonomiskos, regulatīvos un administratīvos šķēršļus, lai dotu patērētājiem iespēju kontrolēt savu enerģijas patēriņu, mudinātu viņus uzņemties saistības un veikt ieguldījumus decentralizētākā energosistēmā un pasargāt viņus no enerģētiskās nabadzības;
21. aicina Komisiju izstrādāt novatoriskas finanšu iniciatīvas dekarbonizācijas ieguldījumu veicināšanai, lai pilnībā izmantotu energoefektivitātes ieguvumu potenciālu ēku sektorā, arī saistībā ar to ēku modernizāciju, kurās dzīvo neaizsargātas ģimenes un iedzīvotāji;
22. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt jaunajiem uzņēmējdarbības modeļiem vienlīdzīgus konkurences apstākļus enerģijas tirgū;
23. aicina Komisiju mudināt iedzīvotājus un vietējās iestādes aktīvi iesaistīties sev nepieciešamās enerģijas ražošanā un pārvaldībā, cita starpā, izmantojot kooperatīvus, jo tas stimulēs ieguldījumus atjaunojamās enerģijas ražošanā un iedzīvotāju līdzdalība var palielināt gan viņu izpratni pār efektīva enerģijas patēriņā priekšrocībām, gan viņu kontroli par enerģijas cenām;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis pievērsties lauku teritoriju attīstības problēmām un zemajai produktivitātei lauksaimniecības nozarē, kura ir atkarīga no subsīdijām, kā iespējai apkopot līdzekļus, kas lauksaimniecībai piešķirti dažādās shēmās, lai lauku teritorijās stimulētu ieguldījumus atjaunojamajos energoresursos ar mērķi palielināt enerģētisko neatkarību un samazinātu pārtikas ražošanas izmaksas;
25. aicina atsevišķā pīlārā izstrādāt jaunu ES iniciatīvu saistībā ar zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības emisijām, lai palīdzētu dalībvalstīm samazināt lauksaimniecības, zemes izmantošanas un mežsaimniecības darbību radītās emisijas, kā arī vēl vairāk samazināt emisijas līdz 2030. gadam papildus jau pieprasītajam ar enerģētiku saistītajam emisiju samazinājumam;
26. norāda, ka ir nepieciešams vairāk koordinētu atbalsta shēmu atjaunojamiem energoresursiem atbilstīgi Eiropas Komisijas norādījumiem par atjaunojamo

energoresursu atbalsta shēmu izstrādes, un jāpalielina ES iekšējā tirdzniecība atjaunojamās elektroenerģijas jomā, piemēram izmantojot tādus projektus kā Ziemeļjūras tīkls; aicina Komisiju nodrošināt ES vienlīdzīgus konkurences apstākļus atjaunojamiem energoresursiem un lielāku uzsvāru likt uz decentralizētu no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas elektrības ražošanu un patērēšanu savām vajadzībām, lai dotu skaidru signālu ieguldījumiem ilgtspējīgas enerģijas veidos un maksimāli izmantotu pieejamos ES līdzekļus, jo īpaši, izmantojot paredzēto Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, stratēģiskiem infrastruktūras, kā arī vides ziņā ilgtspējīgiem projektiem, atjaunojamo energoresursu paplašināšanai un resursu efektīvai izmantošanai; uzsver, ka Enerģētikas savienībai par prioritāti būtu jāizvirza uz tirgu balstīti instrumenti, lai veicinātu zemas emisijas enerģiju; aicina nodrošināt vienotā tirgus, jo īpaši ilgtspējīgas atjaunojamās enerģijas tirgus sekmīgu darbību;

27. uzsver, ka ES tikai enerģijas nozarē vien līdz 2020. gadam ir jāiegulda vairāk par EUR 1 triljonu; uzskata ieguldījumus integrētā izpētes un inovāciju stratēģijā par stūrakmeni mazoglekļa tehnoloģiju, jo īpaši atjaunojamo energoresursu tehnoloģiju, viedā enerģētikas tīkla un viedo mājokļu tehnoloģiju, ekoloģiski tīra transporta un akumulācijas risinājumu izstrādē, lai padarītu Enerģētikas savienību par virzošo spēku izaugsmes, nodarbinātības un konkurētspējas nodrošināšanā;
28. norāda uz ekodizaina panākumiem un potenciālu vēl vairāk uzlabot energoefektivitāti un samazināt izstrādājumu enerģijas patēriņu, tādējādi mazinot mājāsaimniecību izmaksas par enerģiju un siltumnīcefekta gāzu emisijas; aicina Komisiju ieviest turpmākus īstenošanas pasākumus, ņemot vērā plašāku resursu efektivitātes programmu, un pārskatīt esošos pasākumus, lai nodrošinātu to atbilstību;
29. uzsver ES energomarķējuma lielo nozīmi, jo tas sniedz patērētājiem precīzu, atbilstīgu un salīdzināmu informāciju par enerģiju patērējošu izstrādājumu energoefektivitāti un ļauj viņiem izdarīt apzinātu izvēli; uzsver nepieciešamību pārskatīt energomarķējumu, lai patērētāji vēl vairāk izvēlētos energoefektīvus produktus un mudinātu ražotājus ražot šādus produktus;
30. uzsver nepieciešamību izstrādāt atjaunojamās enerģijas ilgtermiņa ražošanas, akumulēšanas un transportēšanas jaunas tehnoloģijas, par paraugu ņemot inovatīvus vietējos projektus;
31. uzsver, ka uzmanība jāpievērš mazām un vietējām enerģijas iniciatīvām, kas var dot ieguldījumu izmaksu ziņā izdevīgas un ilgtspējīgas enerģijas ražošanā;
32. atgādina, ka transporta nozarei ir būtiska ietekme uz energoefektivitātes potenciālu un tās īpatsvars Eiropas enerģijas galapatēriņā pārsniedz 30 %; aicina Komisiju nekavējoties palielināt ES centienus, ieviešot ilgtermiņa pasākumus, lai īstenotu transporta nozares dekarbonizāciju, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa vides un veselības aizsardzību;
33. norāda uz Baltās grāmatas par transportu vidusposma pārskatu un atkārtoti pauž atbalstu mērķu izvirzīšanai un mērķiem attiecībā uz konkurētspējīgu un resursu ziņā efektīvu transporta sistēmu; aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, kurā noteikti vērienīgi emisiju standarti vieglajiem automobiļiem un vieglajiem kravas automobiļiem līdz 2025. gadam;

34. atgādina, ka uz starptautisko kuģniecību vēl joprojām neattiecas obligātās saistības samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, kaut gan satiksmes veids strauji attīstās; aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķiem starptautiskajai kuģniecībai, ja vien līdz 2016. gada beigām *IMO* nevienosies par saistošiem pasākumiem;
35. uzsver, ka ir nepieciešamas tālejošākas ES iniciatīvas saistībā ar to, lai izstrādātu un veicinātu iniciatīvas alternatīvu degvielu infrastruktūras ieviešanai, palielinātu stimulus tādu modernu un ilgtspējīgu biodegvielas un citu alternatīvu degvielas veidu ražošanai, ienākšanai tirgū un izmantošanai, kuri savā dzīves ciklā nodrošina būtiskus siltumnīcefekta gāzu ietaupījumus, kā arī lai paātrinātu transporta elektrifikāciju un pāreju uz atjaunojamiem enerģijas avotiem; mudina transporta infrastruktūrās izmantot alternatīvus degvielas veidus; uzsver, cik svarīgi šajā sakarībā ir ieguldījumi izpētē, izstrādē un tehnoloģiju attīstībā, un uzsver nepieciešamību attīstīt viedo enerģētikas infrastruktūru, piemēram, uzlādes punktus, kas aprīkoti ar viedajiem skaitītājiem;
36. aicina Komisiju pārskatīt degvielas patēriņa un CO₂ marķēšanas shēmas vieglajiem automobiļiem, lai nodrošinātu, ka patērētāji saņem precīzāku, atbilstīgāku un salīdzināmu informāciju par CO₂ emisijām, degvielas patēriņu, lai virzītu patērētāju izvēli uz tādiem vieglajiem automobiļiem, kam ir labāka energoefektivitāte, un savukārt lai stimulētu ražotājus uzlabot savu ražoto transportlīdzekļu energoefektivitāti un palielinātu enerģētisko drošību;
37. pieprasa, lai Komisija paātrinātu pārskatītu emisiju mērīšanas testa cikla ieviešanu nolūkā nodrošināt, ka CO₂ un citu piesārņotāju emisijas no transportlīdzekļiem atbilst emisijām reālas braukšanas apstākļos;
38. norāda, ka ilgtspējīgas mežsaimniecības radītā biomasa varētu dot ieguldījumu 2030. gada satvarā noteikto klimata un enerģijas mērķu sasniegšanā;
39. mudina Komisiju izstrādāt iniciatīvu par ES pasaules mēroga līderību atjaunojamo energoresursu un mazoglekļa energotehnoloģiju, cita starpā viļņu enerģijas, peldošu saules enerģijas tehnoloģiju un no aļģēm ražotu biodegvielu, jomā, un veicināt publiskos un privātos pētījumus, izstrādes un inovācijas darbības šajā jomā;
40. norāda, ka ES pašreizējā biodegvielu politika tiek plaši kritizēta, jo tajā nav ņemtas vērā siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas saistītas ar netiešu zemes izmantošanas maiņu (*ILUC*), kuras var izraisīt, ja esošo lauksaimniecisko ražošanu pārceļ uz nekultivētām teritorijām gan ES teritorijā, gan ārpus tās;
41. uzskata, ka ilgtspējīgā pieejā ES enerģētiskās drošības mērķu īstenošanā nevajadzētu paplašināt tādas biodegvielas izmantošanu, kuras resursus audzē lauksaimnieciskās platībās, un ka labāki varianti ir uzlabot transportlīdzekļu energoefektivitāti, samazināt pieprasījumu pēc transporta un intensīvās lopkopības, kā arī palielināt tādu no atkritumiem un atliekām ražotas biodegvielas veidu izmantošanu, kas nerada papildu zemes izmantošanas maiņu;
42. sagaida, ka tiks sniegts atbalsts, un pieprasa, lai šāds atbalsts tiktu sniegts projektiem un ieguldījumiem saistībā ar procesiem, kuros izmanto oglekļa atkritumus, lai ražotu

ķīmikālijas ar zemu oglekļa saturu un modernu biodegvielu (t.i., izmantojot mikrobus, kurus audzē barotnēs, ko gatavo no atkritumu gāzēm ar augstu oglekļa saturu) un ko pārvērš degvielā un ķīmikālijās, ar kurām aizstāt no fosilajiem resursiem iegūto degvielu un ķīmikālijas (vai pirmās paaudzes biodegvielu), tādējādi samazinot rūpnieciskās pārstrādes, piemēram, tērauda ražošanas, procesu radītās emisijas un piesārņotājus;

43. pauž nožēlu par Komisijas lēmumu atsaukt savu priekšlikumu par pārskatīto Enerģijas nodokļu direktīvu un dalībvalstu nespēju vienoties par modeli kurā enerģijas nodokļi tiek pamatoti uz CO₂ un enerģijas saturu;
44. uzskata, ka enerģētisko drošību un tādējādi arī ES pašpietiekamību galvenokārt var panākt, veicinot energotaupību un atjaunojamo enerģiju, kas kopā ar citiem alternatīviem energoavotiem, piemēram, biodegvielu, samazinātu atkarību no importa; norāda, ka energoapgādes drošība ir jāīsteno, ievērojot stingrus vides aizsardzības noteikumus, un prasa Komisijai un dalībvalstīm iebilst pret tādu fosilā kurināmā iegūšanas veidu kā hidropārraušana vai lielpatēriņa hidropārraušana, bet jo paši netradicionālu procesu, izmantošanu;
45. atgādina par vides, klimata un veselības apdraudējumiem un ietekmi, kas saistīti ar netradicionālo fosilā kurināmā veidu iegūšanu, un brīdina neizmanto Enerģētikas savienību, lai veicinātu šādus enerģijas avotus;
46. mudina dalībvalstis neatļaut ES jaunas netradicionālas hidropārraušanas darbības, pamatojoties uz piesardzības principu un principu, kas paredz veikt preventīvus pasākumus, un ņemot vērā riskus un vides, klimata un veselības apdraudējumus, ko rada hidropārraušanas pielietošana netradicionālo fosilā kurināmā veidu izmantošanai, kā arī ES regulējumā konstatētās nepilnības attiecībā uz slānekļa gāzes ieguvu;
47. uzskata, ka hidropārraušanas metodes izmantošana ES ir saistīta ar riskiem un nelabvēlīgu ietekmi uz klimatu, vidi un sabiedrības veselību, kā arī apdraud ES ilgtermiņa mērķa sasniegšanu dekarbonizācijas jomā; turklāt uzskata, ka, ņemot vērā netradicionālo kurināmā veidu ierobežotās iespējas palīdzēt ES apmierināt nākotnes pieprasījumu pēc enerģijas, kā arī augstās ieguldījumu un ekspluatācijas izmaksas, hidropārraušanas metode nebūt nav daudzsolīga tehnoloģija; tāpēc mudina dalībvalstis neatļaut nekādas jaunas darbības, kas saistītas ar netradicionālo kurināmā veidu izpēti vai ieguvu Eiropas Savienībā, kamēr nav pierādīts, ka šīs darbības ir drošas videi un iedzīvotājiem;
48. aicina dalībvalstis, lai veicinātu tik nepieciešamos ieguldījumus enerģētikas nozarē, izstrādāt ilgtermiņa enerģētikas stratēģijas un, ja iespējams, iesaistot visas ieinteresētās personas, arī "valsts enerģētikas paktu" atbilstīgi "Enerģētikas ceļvedim 2050" un ilgtermiņa mērķi līdz 2050. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzes par 80–95 %;
49. aicina Komisiju uzraudzīt to, vai valstu enerģijas stratēģijas atbilst Enerģētikas savienības ilgtspējības principiem;
50. uzsver, ka, neraugoties uz pēdējos gados panākto progresu, Eiropas energosistēmas joprojām nesniedz apmierinošus rezultātus, pašreizējais tirgus modelis neveicina pietiekamas investīcijas un Eiropas enerģētikas nozare joprojām ir pārāk sadrumstalota; uzsver, ka funkcionējoša ES iekšējā tirgus priekšnoteikums ir ļoti savienots tīkls, ar ko

tiek izbeigta dalībvalstu enerģētiskā izolētība, un mudina Komisiju atbalstīt nozīmīgu starpsavienojumu projektu pilnīgu īstenošanu;

51. uzsver, cik svarīgi ir veicināt, lai attiecīgās nozares ierosinātu iniciatīvas, tādējādi nodrošinot Eiropas Enerģētikas savienībai plašāku atbalstu;
52. aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt attālāko reģionu un aizjūras zemju un teritoriju milzīgo potenciālu kā atjaunojamās enerģijas avotiem, ja tiek izstrādāts attīstības modelis, kas pamatojas uz pilnīgu enerģētisko pašpietiekamību;
53. uzsver būtiskos blakus ieguvumus, kādus klimata, gaisa kvalitātes, sabiedrības veselības un vides jomā nodrošina lielāka enerģētiskā drošība, uzlabojot energoefektivitāti, un iesaka pāriet uz atjaunojamo enerģiju, piemēram, vēja, saules un ģeotermālo enerģiju;
54. atkārtoti apliecina ES un tās dalībvalstu ciešo apņemšanos pabeigt vienotā enerģijas tirgus izveidi, nodrošinot pilnīgu *acquis* ievērošanu, un aicina Komisiju ierosināt mērķi līdz 2025. gadam izveidot 15 % no nepieciešamās pārrobežu starpsavienojumu infrastruktūras, jo īpaši atjaunojamās elektroenerģijas pārvadei; uzsver, ka klimata un enerģētikas mērķi netiks sasniegti, ja vien netiks izstrādāts pilnībā integrēts Eiropas tīkls, kurā būs lielāks skaits pārrobežas starpsavienojumu, lielāks akumulēšanas potenciāls un viedie tīkli, kas var nodrošināt drošu piegādi, plaši izmantojot atjaunojamos energoresursus; uzsver, ka ir jāatjaunina inovatīvas mazoglekļa tehnoloģijas un risinājumi;
55. uzsver to, ka patiesā aprites ekonomikā atkritumi ir jāatgriež ekonomikas aprītē kā izejvielas, lai pēc iespējas ilgāk saglabātu produktu pievienoto vērtību, un tādējādi atkārtotai izmantošanai un pārstrādei jābūt lielākai prioritātei nekā sadedzināšanai; norāda uz to, ka daudzās dalībvalstīs sadedzināšanas iekārtu jaudas jau ir pārāk lielas; uzsver, ka ir jāuzlabo plānošana un dalīšanās ar informāciju, kā arī jānovērš noslēgtības efekts (*lock-in effect*); mudina Komisiju ņemt vērā saikni starp Enerģētikas savienību un aprites ekonomiku;
56. uzstāj, ka ES enerģētikas politikai jānodrošina piekļuve enerģijai visiem, jāveicina pieejamas enerģijas cenas visu patērētāju interesēs un jāpastiprina publiskā kontrole un regulējums šajā nozarē; atkārti norāda, ka enerģija ir cilvēka pamatvajadzība un tāpēc ES būtu cieši jāpievēršas jautājumam par enerģētisko nabadzību un jāsekmē pasākumi, lai risinātu šo problēmu, kas skar katru ceturto ES iedzīvotāju; atgādina, ka nākamajos gados šī problēma varētu vēl saasināties;
57. aicina Komisiju sagatavot rīcības plānu enerģētiskās nabadzības novēršanai, nosakot konkrētus pasākumus un metodes enerģētiskās nabadzības pārvarēšanai un šādu draudu ES iedzīvotājiem novēršanai, ņemot vērā to, ka arvien lielāks skaits mājsaimniecību grimst enerģētiskajā nabadzībā, bet citām ir ļoti liela iespēja nonākt šādā nabadzībā, jo arvien vairāk elektrības un gāzes patērētāju nespēj samaksāt savus attiecīgos rēķinus un grimst arvien lielākos parādos, un ka daudzi cilvēki izvēlas apkurināt savas mājas ar lētu, nefīru kurināmo, kas kaitē ne tikai pašiem patērētājiem, bet arī apkārtējai videi;
58. aicina Komisiju visos attiecīgajos tirdzniecības nolīgumos iekļaut sadaļu par enerģiju;
59. iesaka izmantot nolīgumus, lai ES enerģētikas projektos iesaistītu ES kandidātvalstis;

60. aicina atskaitēs par fosilā kurināmā subsīdijām ES nodrošināt pilnīgu pārredzamību; šajā sakarībā atzinīgi vērtē skaidrību, ko dod šādi ziņojumi piemēram, ESAO 2013. gada ziņojums "Pārskats par budžeta atbalstu un nodokļu izdevumiem saistībā ar fosilo kurināmo izmantošanu", kurā ir apzināti 550 pasākumi, ar kuriem atbalsta fosilā kurināmā ražošanu 34 šīs organizācijas dalībvalstīs un kuriem katru gadu laika posmā no 2005. līdz 2011. gadam piešķīra 55 līdz 90 miljardus USD;

16.9.2015

ĀRLIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par virzību uz Eiropas enerģētikas savienību
(2015/2113(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Francisco Assis*

IEROSINĀJUMI

Ārlietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzinīgi vērtē Komisijas centienus izveidot enerģētikas savienību un aicina uz tās drīzu īstenošanu un uz pūliņiem grozīt enerģētikas un klimata mērķus, tos paaugstinot, vienlaikus nodrošinot apstākļus vienlīdzīgai konkurencei starp Eiropas un trešo valstu enerģijas ražotājiem, tostarp plaši piemērojot pārskatīto emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (ETS); aicina Komisiju un dalībvalstis paredzēt pasākumus, ar kuriem būtu iespējams nodrošināt apstākļus vienlīdzīgai konkurencei starp ES un trešo valstu ražotājiem jo īpaši tādā veidā, kas nodrošina pašu augstāko drošības un vides standartu ievērošanu;
2. uzsver, ka īstenai ES kopējai enerģētikas ārpolitikai ir jābūt cieši saistītai ar kopēju ārpolitiku un drošības politiku; tāpēc prasa nodrošināt labāku koordināciju starp priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi (PV/AP) un attiecīgajiem atbildīgajiem komisāriem, lai veicinātu ES energoapgādes drošības ārpolitisko virzienu saskaņotību; aicina Komisiju tāpēc izveidot stingrāku sadarbības klasteru PV/AP vadībā, kuras pilnvarās būtu atbildība par šādu politikas virzienu koordināciju;
3. uzsver, ka saistoši vērienīgi ES un valstu enerģētikas un klimata mērķi energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu jomā palīdzētu nodrošināt, ka ES kļūst par tehnoloģiju līderi šajās jomās;
4. uzsver, ka enerģētika nebūtu jāizmanto kā līdzeklis, lai izdarītu politisku spiedienu nedz uz dalībvalstīm, nedz arī saistībā ar starptautisko sadarbību vai ārpolitiku;
5. uzsver, ka pietiekamu, drošu, stabilu, izmaksu ziņā izdevīgu energoapgādi var izveidot,

tikai cieši saistot enerģētikas politiku ar ārpolitiku, kas nozīmē, ka ES ir jāveido sava enerģētikas politika arī ārpolitikas mērķu un stratēģisko interešu jomā, jo īpaši, kad ir runa par attiecībām ar trešām valstīm, un enerģētikas politika ir jāaskaņo ar attīstības, drošības un tirdzniecības politiku spektru; uzskata, ka ES var samazināt savu atkarību no konkrētiem ārējiem piegādātājiem un kurināmā veidiem, tādējādi veicinot energoapgādes drošību ilgtermiņā, maksimāli izmantojot atjaunojamos energoresursus un piešķirot prioritāti vides ziņā ilgtspējīgiem kurināmā un tehnoloģiju veidiem;

6. uzsver nepieciešamību ES un tās dalībvalstīm paust vienotu nostāju starptautiskā līmenī, pretoties „skaldi un valdi” taktikai, ko izmanto Krievijas Federācija, un novērst politisko spiedienu, ko izdara, bloķējot energoresursu piegādes maršrutus; tomēr brīdina par tādas diplomātiskās pieejas bīstamību, kas apzināti ignorē dažu politisko režīmu ļaunprātību un atbalsta režīmu pastrādāto vardarbību valstīs, kas piegādā enerģiju; tāpēc atgādina, ka Savienības efektīvas un konsekventas ārpolitikas pamatā ir jābūt demokrātijas, cilvēktiesību un brīvību pamatprincipiem un vērtībām;
7. uzsver, cik svarīga ir dalībvalstu pilnīga solidaritāte energoapgādes drošības jomā;
8. norāda, ka par prioritāti nosakot energoefektivitāti, atjaunojamos energoresursus un diversifikāciju, samazināsies kopējā vajadzība pēc enerģijas un tās importa un norāda, ka ir jāpalielina atbalsts tādai ar enerģētiku saistītai pētniecībai un attīstībai, kurā tiktu ievērots tehnoloģiskās neitralitātes princips, kam ir būtiska loma pareizai enerģētikas jomas pārkārtošanai uz mazoglekļa ekonomiku un izšķirīga nozīme ES līderpozīciju nostiprināšanai tehnoloģiju jomā; norāda, cik svarīgi ir atbalstīt energoakumulācijas un konversijas tehnoloģijas, lai nodrošinātos pret pasaules nestabilajām enerģijas cenām un enerģijas starptautisko piegāžu traucējumiem;
9. aicina Komisiju un PV/AP Eiropas kaimiņvalstu un paplašināšanās politikas ietvaros, pamatojoties uz kopējām vērtībām, izveidot visaptverošu enerģētikas savienības ārējās dimensijas satvaru, īpašu uzmanību pievēršot stratēģisku partnerattiecību veicināšanai ar trešām valstīm, jo īpaši tām ES kaimiņvalstīm, kas ir enerģijas ražošanas un tranzīta valstis; tas būtu jāņem vērā esošajā reģionālajā sadarbībā un lielu stratēģiskas nozīmes infrastruktūras projektu plānošanā un attīstīšanā un straujā līdzekļu mobilizēšanā projektiem, kas patlaban tiek īstenoti, tostarp attīstot alternatīvus maršrutus un energoresursu piegādātājus tām dalībvalstīm, kas patlaban ir atkarīgas no vienīgā piegādātāja un tām, kas patlaban ir identificētas kā enerģētikas salas; uzsver, cik svarīga ir partnerība enerģētikas jomā ar Vidusjūras dienvidu valstīm un uzskata, ka tai jāpiešķir attiecīga prioritāte Eiropas Kaimiņattiecību politikas patlaban notiekošajā pārskatīšanā; uzsver, ka paplašinot enerģētikas infrastruktūru, kā arī enerģijas pārvaldības tiesību aktu piemērošanu, tos attiecinot arī uz Eiropas enerģētikas kopieni, ES vistiešākajā tuvumā tiks veicināta stabilitātes un radīti labāki apstākļi investīcijām;
10. aicina Komisiju uz turpmākiem centieniem izveidot enerģijas apmaiņas sistēmu starp Eiropu un ASV, ņemot vērā pašreizējās aktualitātes un gaidāmās tendences pētniecībā, inovācijā un elektroapgādes līniju sistēmu licencēšanu, piemēram, augstsprieguma energolīniju savienojumu, licencēšanu nolūkā izveidot no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas enerģijas globālu apmaiņas tīklu;
11. aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu energoapgādes diversifikācijas stratēģiju; uzsver,

cik svarīgi ir mazoglekļa vietējie resursi tām valstīm, kas ļoti atkarīgas no enerģijas importa un jo īpaši no vienīgā piegādātāja;

12. uzsver, ka nākotnes enerģētikas savienībai būtu jāizbeidz dalībvalstu un reģionu izolācija, un par prioritāti jānosaka atbalsts vismazāk aizsargāto valstu enerģijas avotu un piegādes maršrutu diversifikācijai;
13. aicina Komisiju paātrināt enerģijas starpsavienojumu veidošanu starp ES dalībvalstīm, kas varētu veicināt atkarības mazināšanos no enerģijas piegādātājiem ārpus ES;
14. aicina Komisiju izklāstīt iespējamus variantus kopīgām sarunām līgumu noslēgšanai ar energoresursu ārējiem piegādātājiem, kuros tiktu noteikti ievērotas un atbalstītas ES pamatvērtības, konkrēti, ievērotas cilvēktiesības un demokrātija, sociālā, vides un patērētāju aizsardzība; prasa Komisijai uzņemties lielāku lomu spēkā esošo starpvaldību nolīgumu un lielu komercīgumu verificēšanā attiecībā uz to atbilstību ES tiesību aktiem un ietekmi uz energoapgādes drošību, tostarp to *ex-ante* novērtēšanā un dalībā sarunās; uzsver, ka enerģētikas savienības pamatam ir jābūt ilgtspējīgam resursu patēriņam, kā arī zema emisiju līmeņa ekonomikai, un tam ir attiecīgi jāatspoguļojas ES politikas jomās un ES centienos uzņemties līdera lomu cīņā ar klimata pārmaiņām; uzsver, ka enerģētikas savienības pamatā ir jābūt vienprātībai sarunās ar trešām valstīm; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis brīvprātīgi ieviest kopīgu sarunu mehānismu, lai nostiprinātu ES kolektīvo ietekmi, tādējādi sarunās nonākot pie ES kopējas nostājas;
15. aicina Komisiju izveidot augsta līmeņa pārdomu grupu par energoapgādes drošību, ārpolitiku un enerģētikas savienību, kurā izteikti būtu pārstāvēts un iesaistīts Eiropas Parlaments un sabiedrības ieinteresētās puses, lai izstrādātu ticamus ilgtermiņa pieprasījuma, piedāvājuma un sadarbības scenārijus ar ārējiem partneriem, jo īpaši jaudu un atjaunojamo energoresursu veidošanas, energoefektivitātes tehnoloģiju apmaiņas jomā un jautājumos par enerģētikas saistību ar cilvēktiesībām;
16. aicina Komisiju turpināt virzību uz mērķi, respektīvi, paredzēt transatlantiskajā tirdzniecības un ieguldījumu partnerībā (TTIP) īpašu enerģētikai veltītu sadaļu;
17. uzskata, ka dalībvalstu solidaritāti par svarīgāko principu, lai nodrošinātu energoapgādes drošību, kas būtu jāpaplašina, to attiecinot arī uz enerģētikas kopienas pusēm.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	15.9.2015
Galīgais balsojums	+: 51 -: 10 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Javier Couso Permuy, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jacek Saryusz-Wolski, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Cătălin Sorin Ivan, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Miloslav Ransdorf, Jean-Luc Schaffhauser, György Schöpflin, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Traian Ungureanu, Bodil Valero
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Claudiu Ciprian Tănăsescu

24.9.2015

STARPTAUTISKĀS TIRDZniecības KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par virzību uz Eiropas enerģētikas savienību
(2015/2113(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Klaus Buchner*

IEROSINĀJUMI

Starptautiskās tirdzniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. ir pilnīgi pārliecināts, ka ilgtermiņa noturīgas Eiropas enerģētikas savienības pamatā ir jābūt starpsavienojamībai, īpašu uzmanību pievēršot ES "enerģijas salām" un mazaizsargātiem reģioniem, lielākai energoefektivitātei, energotaupībai, pilnībā izmantojot visus nekaitīgos un vides ziņā ilgtspējīgos vietējos enerģijas avotus, izmaksu lietderībai, enerģētiskās nabadzības izskaušanai, lielākai pašpietiekamībai un sadarbībai un uzticamiem nākotnes energoinfrastruktūras ietekmes novērtējumiem; atbalsta enerģētikas savienības mērķi — virzīties prom no tādas ekonomikas, kas balstīta uz fosilo kurināmo, kurā izmanto centralizētu, no piegādes atkarīgu pieeju, izmantojot vecas tehnoloģijas; ir pārliecināts, ka tirdzniecība var palīdzēt sasniegt šo mērķi;
2. uzsver, ka ES būtu jāpiešķir prioritāte palīdzēt vismazāk aizsargātajām valstīm dažādot savus enerģijas avotus un piegādes ceļus, tostarp reversās plūsmas, liekot uzsvāru uz atjaunojamo enerģiju un tās akumulācijas iespējām, lai visā pasaulē palielinātu energoefektivitāti, un ES būtu jāpalīdz izskaust enerģētisko nabadzību, veicināt ilgtspējīgu attīstību globālā mērogā un atbalstīt starptautiskos centienus cīņā pret klimata pārmaiņām;
3. norāda, ka ES importē 53 % no izmantotās enerģijas, par kuru maksā aptuveni 400 miljardus euro gadā, tādējādi tā uzskatāma par lielāko enerģijas importētāju pasaulē; atgādina, ka 61 % no importētās gāzes tiek izmantota ēkās, lielākoties apkures un dzesēšanas vajadzībām, un enerģijas pieprasījumā ēku sektora daļa ES energopatēriņā ir aptuveni 40 %, kā arī trešdaļa no dabasgāzes; tāpēc uzsver, ka energoefektivitātes nodrošinātie ieguvumi būtiski samazinātu ES enerģijas importu no trešām valstīm, kā arī dalībvalstu tirdzniecības deficītu, tādējādi nostiprinot ES pozīcijas sarunās par ārējās enerģijas piegādes jautājumiem; ir pārliecināts, ka saistošs energoefektivitātes mērķis būtu

izmaksu ziņā lietderīgs veids, kā panākt enerģētisko pašpietiekamību; norāda, ka bezdarbu varētu samazināt ar vērienīgu programmu ēku energoefektivitātes palielināšanai visā ES;

4. atbalsta enerģētikas savienības mērķi — virzīties prom no tādas ekonomikas, kas balstīta uz fosilo kurināmo, kurā piemēro centralizētu un uz enerģijas piegādi vērstu pieeju un kurā izmanto vecas tehnoloģijas un novecojušus darbības modeļus; ir pārliecināts, ka tirdzniecība var palīdzēt sasniegt šo mērķi;
5. uzskata, ka visos tirdzniecības nolīgumos būtu jāiekļauj sadaļas par enerģētiku ar mērķi veidot abpusēji izdevīgas enerģētikas partnerības un uzlabot piekļuvi energoresursiem un ārvalstu tirgiem gan tagadējo ilgtermiņa partnervalstu, gan jaunu perspektīvo partnervalstu gadījumā tādos reģionos, kā tostarp, bet ne tikai Vidusāzija, Ziemeļāfrika, Vidusjūra un abas Amerikas, un šīm sadaļām būtu jāpadara enerģijas piegādes ES drošākas, dodot iespēju dažādot energoavotus, noteikt kvalitātes standartus enerģijas produktiem un izstrādāt kopīgus standartus ilgtspējīgai enerģijas ražošanai; joprojām uzskata, ka ir būtiski samazināt atkarību no importētās enerģijas, jo īpaši veicinot atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes popularitāti; šajā sakarībā prasa nodrošināt saskaņotību starp ES tirdzniecības politiku un ES enerģētikas politikas principiem un uzsver, ka enerģētikas sadaļām tirdzniecības nolīgumos būtu jāatbalsta ES vispārējo klimata un ilgtspējīgas enerģijas mērķu, kā arī virsmērķa — ekonomikas dekarbonizācijas sasniegšana atbilstīgi Eiropadomes 2015. gada marta secinājumiem par enerģētikas savienību;
6. norāda, ka ES tirdzniecības politikai vajadzētu censties palielināt energoapgādes drošību saskaņā ar LESD 194. pantu un dažādot Eiropas energoavotu sadalījumu, kā arī samazināt atkarību no viena ārējā piegādātāja vai viena piegādes punkta, vienlaikus ievērojot attiecīgo Līgumā noteikto kompetences sadalījumu; uzsver, ka, samazinot atkarību no viena piegādātāja, nav jāpalielina atkarība no cita piegādātāja; uzskata, ka visiem ES infrastruktūras projektiem un tirdzniecības nolīgumiem, kuru mērķis ir dažādot energoavotus, piegādātājus un maršrutus, ir pilnībā jāatbilst ES ilgtermiņa dekarbonizācijas saistībām un ES vides un citiem attiecīgajiem tiesību aktiem;
7. uzskata, ka energopieprasījuma racionalizēšana un nekaitīgu, kā arī ilgtspējīgu vietējo energavotu izmantošanas veicināšana, energoefektivitātes palielināšana un enerģijas starpsavienojumu izvēršana, izvirzot vērienīgus saistošus mērķus, kā arī iedzīvotāju izglītošana par atbildīgu enerģijas patēriņu ir vieni no efektīvākajiem veidiem, kā samazināt atkarību no nestabiliem ārējiem starptautiska mēroga enerģijas piegādātājiem un sasniegt ES klimata mērķus; uzskata, ka īstermiņā energoatkarību var samazināt, racionalizējot energopieprasījumu, attīstot atjaunojamus energoresursus un to uzkrāšanu, gāzes uzglabāšanu, gāzes reversās plūsmas infrastruktūru, atbalstot jaunus projektus, ar kuriem iespējams maksimāli izmantot tagadējo infrastruktūru, un izstrādājot reģionālos piegādes drošības plānus;
8. uzsver, ka jānovērš sastrēgumi un jāizveido starpsavienojumi, kas dotu iespēju pārrobežu tirdzniecībai un radītu konkurētspējīgus un labi integrētus reģionālos enerģijas tirgus;
9. norāda, ka Eiropas enerģijas importa stratēģijā ir jāņem vērā energoavotu patiesās izmaksas un ieguvumi, aktīvi iesaistot vietējo sabiedrību lēmumu pieņemšanas procesos un novērtējot visus tiešos un netiešos faktorus, nevis tikai tos, kas saistīti ar šo avotu tiešu

izmantošanu; atgādina par vides, klimata un veselības apdraudējumiem un ietekmi, kas saistīti ar netradicionālo fosilā kurināmā veidu iegūšanu;

10. uzsver, cik liela nozīme var būt tirdzniecībai uz nākotni orientētas energotehnoloģijas popularizēšanā un izstrādē, jo īpaši enerģijas uzkrāšanas un transporta jomā, piemēram, zaļo preču popularizēšanā un starptautisko energoefektivitātes standartu izstrādē; aicina Komisiju un dalībvalstis energoefektivitāti pašu par sevi uzskatīt par atsevišķu energoavotu; uzsver, ka tagadējās tehnoloģijas, kuras izmanto, lai saules un vēja ģenerēto enerģiju pārvērstu par gāzi, var palīdzēt risināt starptautisko enerģijas cenu svārstības problēmu, ņemot vērā uzkrāšanas iekārtas, gāzes pārvades tīklus un mūsdienīgās gāzes elektrostacijas, kuras jau tiek ekspluatētas; uzsver, ka ES tirdzniecības politikai būtu jācenšas izskaust nevajadzīgos tarifu un beztarifu tirdzniecības šķēršļus inovatīvām tehnoloģijām; norāda uz to, ka ES uzņēmumiem pieder 40 % no visiem tehnoloģiju patentiem atjaunojamās enerģijas jomā;
11. atzinīgi vērtē ES un 13 citu PTO dalībvalstu sarunas par zaļo preču ierosmi, kurā ietverti produkti, pakalpojumi un tehnoloģijas, kas veicina zaļo izaugsmi, vides aizsardzību, rīcību klimata jomā un ilgtspējīgu attīstību, prasa pabeigt sarunas līdz 2015. gada beigām PTO ministru sanāksmē Nairobi;
12. aicina Komisiju nodrošināt pret konkurenci vērstas uzvedības un antidempinga pasākumu stingrāku uzraudzību, lai aizsargātu Eiropas enerģētikas nozari no negodīga importa no trešām valstīm;
13. uzsver, cik svarīgi ir tirdzniecības nolīgumos iekļaut noteikumus par tehnoloģisko sadarbību un pakalpojumiem energoefektivitātes jomā, kā arī par atjaunojamās enerģijas decentralizētu ražošanu, tostarp par uzturēšanu un programmatūras izstrādi; norāda, ka dekarbonizācija ir ES un daudzu partneru — valstu, reģionu un pilsētu — kopējs mērķis;
14. aicina dalībvalstis un Komisiju saskaņā ar tās globālo klimata politiku un saistībām G20 izbeigt subsīdijas fosilajam kurināmajam un nekavējoties aizliegt eksporta kredītus investīcijām spēkstacijās, kas izmanto fosilo kurināmo;
15. pauž nožēlu, ka Padomē ir iestrēgušas diskusijas par tirdzniecības aizsardzības instrumentu modernizāciju, lai gan Parlaments pauda apņēmīgu atbalstu stingrākiem pasākumiem pret negodīgu importu no trešām valstīm;
16. aicina Komisiju, izmantojot starptautiskos tirdzniecības instrumentus, mudināt jaunattīstības valstis dažādot to enerģijas ražošanu un jo īpaši veicināt saules enerģijas izmantošanu ES dienviņu kaimiņvalstīs;
17. aicina Padomi turpināt tirdzniecības aizsardzības instrumentu modernizāciju, lai jo īpaši tās Eiropas ražošanas nozares, kas ražo vēja ģeneratorus, saules kolektorus, kvalitatīvus tērauda un būvniecības materiālus, varētu pilnībā izmantot enerģētikas pārkārtošanas sniegtās priekšrocības;
18. uzsver, ka sarunu par vides preču nolīgumu pamatā ir jābūt vides preču definīcijai, kas atbilstu ES politikas virzieniem, un tām nevajadzētu būt pretrunā jaunattīstības valstīm paredzētajiem pasākumiem, kas tika pieņemti Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās

konvencija par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) ietvaros;

19. aicina dalībvalstis attiecīgos gadījumos padziļināt sadarbību attiecībā uz informācijas apmaiņas mehānismu, ar trešām valstīm slēdzot starpvaldību nolīgumus enerģētikas jomā; turklāt aicina Komisiju izpētīt, kādas iespējas ir pieejamas brīvprātīgi ES vārdā vest kopīgas sarunas par enerģētikas nolīgumiem ar ārējiem piegādātājiem; bet atkārtoti uzsver, ka jāpalīdz ir tikai tad, kad to īpaši prasa viena vai vairākas dalībvalstis, vienlaikus ņemot vērā uzņēmēju lēmumu pieņemšanas brīvību;
20. uzsver, ka enerģētikas nolīgumu pamatā vienmēr vajadzētu būt savstarpības principam, tajos jānodrošina kvalitātes standartu aizsardzība un atbilstība tiesiskā regulējuma nosacījumiem, kā arī ES tiesību aktiem; prasa Komisijai enerģētikas nolīgumiem, kurus noslēdz ar trešām valstīm, izstrādāt standartus, kas veicina ES interešu ievērošanu; lai veicinātu demokrātiju un pārredzamību, aicina Komisiju regulāri informēt Parlamentu par enerģētikas nolīgumiem starp ES un trešām valstīm;
21. aicina Komisiju veicināt iniciatīvas Vidusjūras reģiona valstu sadarbībai enerģētikas nozarē, tādējādi sekmējot mieru un šo valstu iedzīvotāju labklājību, un uzsver, ka ES tirdzniecības politikai var būt nozīmīga loma savienojumu starp abiem Vidusjūras krastiem uzlabošanā; ir vienprātis ar Komisiju, ka ir svarīgi izbūvēt Vidusjūras gāzes mezglu, un uzskata, ka jāapsver ES finanšu instrumentu izmantošana šādiem mērķiem; vienlaikus norāda, ka Vidusjūras dalībvalstis ir aktīvi jāatbalsta saules enerģijas jaudas attīstīšanā un iespējamā pārpalikuma ievadīšanā piegādes tīklos, lai tas nonāktu pie dalībvalstīm, kurām nav šādu priekšrocību;
22. norāda, ka sarunu sākšana par enerģētikas nolīgumiem ar trešām valstīm nodrošinātu ES stingrāku pozīciju starptautiskajā arēnā, un radītu nepieciešamo satvaru projektiem, kas varētu veicināt Eiropas energoapgādes drošību, jo īpaši liela apjoma investīcijas transnacionālos infrastruktūras projektos.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	22.9.2015
Galīgais balsojums	+: 31 -: 7 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Aixelà, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Gabrieliuss Landsbergis, Bernd Lange, Emmanuel Maurel, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Matteo Salvini, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Klaus Buchner, Dita Charanzová, Edouard Ferrand, Agnes Jongerius, Sander Loones, Gabriel Mato, Fernando Ruas, Jarosław Wałęsa
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marco Affronte, Andrejs Mamikins

15.7.2015

TRANSPORTA UN TŪRISMA KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par virzību uz Eiropas enerģētikas savienību
(2015/2113(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Henna Virkkunen*

IEROSINĀJUMI

Transporta un tūrisma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzinīgi vērtē Komisijas redzējumu par ilgtspējīgu mazoglekļa un klimatam draudzīgu enerģētikas savienību ar integrētu kontinenta mēroga enerģētikas sistēmu un par konkurencē pamatota iekšējā enerģijas tirgus izveides pabeigšanu, kas nodrošinātu energoapgādi, ļautu Eiropai samazināt atkarību no ārpusēiropas valstīm un radītu darbvietas, kā arī veicinātu izaugsmi; atgādina, ka mazāka atkarība no enerģijas importa ir arī tiešs ieguldījums Eiropas ekonomikā;
2. aicina Komisiju starptautisko organizāciju un vides un klimata pārmaiņu forumos daudz efektīvāk novērot to, kā pārējās pasaules valstis samazina oglekļa dioksīda emisijas, jo šī problēma ir globāla;
3. prasa Komisijai un dalībvalstīm kā augstu prioritāti ES klimata politikā iekļaut transporta jomu, jo īpaši ņemot vērā gaidāmās COP 21 debates, un ierosināt, piemēram, saskaņotus degvielas patēriņa efektivitātes standartus arī attiecībā uz smagkravas transportlīdzekļiem, autobusiem un kuģiem, jo šādus standartus jau piemēro vieglajiem automobiļiem un autofurģoniem;
4. lēš, ka transporta īpatsvars Eiropas enerģijas galapatēriņā pārsniedz 30 % un transporta jomā īpatsvars atkarībai no naftas produktiem ir 94 %; tāpēc uzskata, ka noturīga enerģētikas savienības pamatstratēģija ar progresīvu klimata pārmaiņu politiku ir jābalsta uz tīrākas enerģija sistēmu, kas būtu skaidri saistīta ar transporta nozares dekarbonizāciju; uzsver — lai Eiropas transporta sistēmas energoresursu struktūra būtu ekoloģiski ilgtspējīga, izšķiroša nozīme ir tam, lai kopīgi ar energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas veicināšanas pasākumiem izstrādātu inovatīvas energotehnoloģijas; uzskata, ka

ir jāmudina izmantot dažādus atjaunojamās enerģijas avotus, ietverot sašķidrinātas dabasgāzes izmantošanu smagkravas transportlīdzekļos un jūras nozarē; mudina Komisiju sagatavot priekšlikumus par videi kaitīgu nodokļu subsīdiju izbeigšanu attiecīgos gadījumos; mudina atbalstīt pētniecību un inovāciju, lai rastu labākus mobilitātes risinājumus gan tehnoloģiskā ziņā, gan palīgtehnoloģiju un politikas virzienu jomā;

5. uzsver, ka aviācijas un jūras nozare ir tie sektori, kas Eiropā visstraujāk rada emisijas un visvairāk patērē naftu; vērš uzmanību uz to, ka Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā un Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā ir nepieciešams starptautiski pieņemts regulējums, lai izpildītu aviācijas un jūrniecības CO₂ emisiju samazinājuma mērķus; norāda, ka vides standartu savstarpīgumam ir būtiska nozīme Eiropas nozaru konkurētspējas nodrošināšanā; atzīmē, ka līdz šim minētās struktūras nav veikušas efektīvus pasākumus, ar kuriem regulētu aviācijas un kuģniecības radītās emisijas; aicina Komisiju un dalībvalstis piedāvāt iniciatīvas, ar kurām ātrāk varētu panākt šādu starptautisku vienošanos un minēto struktūru lielāku demokrātisko pārskatatbildību; uzsver, cik būtiski ir ņemt vērā salu un tālāko reģionu īpašo situāciju to ekonomisko, sociālo un teritoriālo ierobežojumu dēļ;
6. mudina attīstīt energoinfrastruktūras, tostarp alternatīvu degvielu infrastruktūras, īstenojot makroreģionālu pieeju, ar ko cīnīties pret „enerģijas salu” veidošanos; mudina arī izmantot tādas koncepcijas kā metanola ekonomika un viedtīklu infrastruktūra (arī elektromobilitātes jomā), kā arī transportlīdzekļu enerģijas uzglabāšanas potenciālu, lai palielinātu efektīvu izmantojumu un energoapgādes drošību;
7. atzīmē, ka 70 % Eiropas iedzīvotāju dzīvo pilsētās, un prasa dalībvalstīm sadarbībā ar vietējām un reģionālām iestādēm īstenot mērķtiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu ērtu, drošu, rentablu, energoefektīvu un cenas ziņā pieejamu pilsētas sabiedrisko transportu; atgādina, ka atbildīga zemes izmantošana un plānošana, kā arī ilgtspējīgi transporta risinājumi pilsētās efektīvi palīdz samazināt CO₂ emisijas; mudina Komisiju īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai veicinātu sabiedrisko transportu, kopīgās mobilitātes risinājumus, kā arī pārvietošanos kājām un ar velosipēdu, jo īpaši blīvi apdzīvotās teritorijās, kā arī attiecīgos gadījumos sagatavot priekšlikumus ES noteikumu uzlabošanai, lai veicinātu multimodalitāti un jaunus loģistikas pakalpojumus; šajā ziņā uzsver līdz šim neapzinātās jauktu transporta sistēmu, jaunu IKT tehnoloģiju un tīras tehnoloģijas dzinēju iespējas;
8. prasa ieviest visaptverošu regulējumu, lai stimulētu ilgtermiņa publiskos un privātos ieguldījumus un finansēšanas shēmas daudzsološu un inovatīvu tehnoloģiju pētniecībai, ražošanai un izplatīšanai saistībā ar atjaunojamo veidu degvielām un progresīvām dzinēju tehnoloģijām, to darot tehnoloģiski neitrāli, līdz ar to neradot tirgus traucējumus, kā arī saistībā ar Eiropas transporta tīkla infrastruktūru, galveno uzmanību pievēršot ilgtspējīgiem un zaļākiem transporta veidiem; uzsver, ka ir jāizvairās no komerciāliem un tehnoloģiskiem strupceļiem; uzsver, ka ir jāsamazina emisijas, pakāpeniski aizstājot fosilo degvielu ar atjaunojamo degvielu, elektroenerģiju vai mazoglekļa alternatīvām; uzskata, ka ir jāatbalsta sašķidrinātās dabasgāzes agrīna izmantošana; atgādina, ka aviācijas tirgus atvēršana atjaunojamām degvielām palīdzētu ES saglabāt vadošo lomu atjaunojamo enerģiju jomā;

9. atzīmē, ka transporta nozares dekarbonizācija ietver pasākumu integrēšanu visās politikas jomās, kas skar enerģētiku, transportu, tirdzniecību, kā arī pētniecību un inovāciju; uzsver, cik nozīmīgi ir saskaņot pārrobežu pieejas, lai novērstu valstu politikas sadrumstalotību, un uzsver, ka ir jānosaka standarti un sadarbības prasības, kas Eiropas uzņēmumiem ļautu izmantot tirgus iespējas;
10. norāda, ka elektrotransportlīdzekļu izmantošana radīs smagu slogu elektroenerģijas ražošanai, un prasa veikt novērtējumus, ar kuriem noteiktu, kādas ir pašreizējās elektroenerģijas ražošanas jaudas robežas;
11. atzinīgi vērtē pāreju uz ilgtspējīgākiem un energoefektīvākiem transporta veidiem, piemēram, dzelzceļa, tuvsatiksmes kuģošanas, iekšzemes navigācijas un jūras transportu, padarot tos CO₂ emisiju samazināšanas ziņā konkurētspējīgākus un rentablākus; šajā ziņā uzsver jauktu transporta sistēmu nozīmību;
12. aicina Komisiju kā daļu no transporta nozares dekarbonizācijas centieniem izstrādāt visaptverošu autotransporta stratēģiju un atbalstīt lielākus centienus autotransporta elektromobilitātes attīstīšanas un izmantošanas jomā;
13. atzīmē, ka ar gāzi darbināms autotransports ir CO₂ emisiju ziņā progresīva tehnoloģija un to varētu izmantot kā pārejas posma tehnoloģiju virzībā uz ekoloģiski tīru transportu; tomēr uzsver, ka infrastruktūras izmantošanas subsīdijas ir jānovirza tīrām tehnoloģijām;
14. atbalsta visaptveroša autotransporta jomas tiesību aktu kopuma pieņemšanu, kas veicina efektīvu cenu politikas satvaru attiecībā uz infrastruktūru un intelektisku sadarbībspējīgu transporta risinājumu plašu ieviešanu; uzsver, ka energoefektivitāti varētu uzlabot, atbalstot digitalizāciju un intelektisku transporta sistēmu izmantošanu, kā arī izstrādājot inovatīvus transporta pakalpojumus; prasa izstrādāt progresīvu pētniecības un inovācijas stratēģiju transporta nozarei; atbalsta ilgtspējīgas pilsētu un lauku mobilitātes plānu izstrādi, ar ko samazinātu satiksmes piesārņojumu, sastrēgumus, troksni un ceļu satiksmes negadījumu skaitu; uzskata, ka par šo plānu mērķi ir jāizvirza nevienlīdzības izskaušana attiecībā uz lietotājiem ar invaliditāti un uz izmaksām;
15. mudina Komisiju tās darbā pie ilgtspējīga tūrisma sertifikācijas kritēriju saskaņošanas iekļaut kritēriju par atjaunojamās enerģijas izmantošanu, kā arī vienu kritēriju par CO₂ emisiju samazināšanu, kas atbilstu ES mērķiem;
16. aicina Komisiju paātrināt progresīvu tehnoloģiju integrēšanu inovatīvā dzelzceļa sistēmā, iesniedzot iniciatīvu par virzību uz dzelzceļa plašāku izmantošanu, jo tai var būt izšķirīga nozīme tīra sabiedriskā transporta panākšanā;
17. uzsver, ka par prioritāru jānosaka ESIF atbalsts transporta projektiem, kas nodrošina tehnoloģisku pāreju uz tīru un ilgtspējīgu transporta sistēmu; uzsver, ka par citu ES līmenī pieejamo finansiālā atbalsta instrumentu prioritāti ir jānosaka ieguldījumi jauktas transportsistēmas, dzelzceļa, jūras pārvadājumu un iekšzemes ūdensceļu infrastruktūrā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	14.7.2015
Galīgais balsojums	+: 40 -: 6 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniela Aiuto, Lucy Anderson, Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Dieter-Lebrecht Koch, Stelios Kouloglou, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Bogusław Liberadzki, Marian-Jean Marinescu, Georg Mayer, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Claudia Schmidt, Claudia Tapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, István Ujhelyi, Peter van Dalen, Wim van de Camp, Janusz Zemke, Roberts Zīle, Kosma Złotowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ivo Belet, James Carver, Bas Eickhout, Theresa Griffin, Ruža Tomašić, Henna Virkkunen

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	15.9.2015
Galīgais balsojums	+: 48 -: 7 0: 8
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Cristian-Silviu Buşoi, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Josu Juaristi Abaunz, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Paul Brannen, Nicola Caputo, Elena Gentile, Adam Gierek, Martin Häusling, Krzysztof Hetman, Jan Huitema, Mairead McGuinness, James Nicholson, Bart Staes
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniela Aiuto, Tiziana Beghin, Ashley Fox, Stefano Maullu

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	10.11.2015
Galīgais balsojums	+: 47 -: 13 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, Bendt Bendtsen, Reinhard Bütikofer, Jerzy Buzek, Philippe De Backer, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Juan Carlos Girauta Vidal, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, Roger Helmer, Hans-Olaf Henkel, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Dan Nica, Angelika Niebler, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Neoklis Sylikiotis, Antonio Tajani, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Miguel Urbán Crespo, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Henna Virkkunen, Martina Werner, Anna Záborská, Flavio Zanonato
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ian Duncan, Cornelia Ernst, Jude Kirton-Darling, Olle Ludvigsson, Marian-Jean Marinescu, Clare Moody, Massimiliano Salini, Maria Spyraiki, Pavel Telička
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Isabella Adinolfi, Paul Brannen, Nessa Childers, Edward Czesak

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

47	+
ALDE	Philippe De Backer, Fredrick Federley, Juan Carlos Girauta Vidal, Kaja Kallas, Morten Helveg Petersen, Pavel Telička
ECR	Edward Czesak, Ian Duncan, Ashley Fox, Marek Józef Gróbarczyk, Hans-Olaf Henkel, Evžen Tošenovský
PPE	Bendt Bendtsen, Jerzy Buzek, Christian Ehler, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Janusz Lewandowski, Marian-Jean Marinescu, Angelika Niebler, Herbert Reul, Massimiliano Salini, Algirdas Saudargas, Maria Spyrali, Antonio Tajani, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Henna Virkkunen, Anna Záborská, Pilar del Castillo Vera
S&D	Zigmantas Balčytis, Paul Brannen, Nessa Childers, Adam Gierek, Theresa Griffin, Jude Kirton-Darling, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Olle Ludvigsson, Edouard Martin, Clare Moody, Dan Nica, Miroslav Poche, Patrizia Toia, Kathleen Van Brempt, Martina Werner, Flavio Zanonato

13	-
EFDD	Isabella Adinolfi, Roger Helmer, Dario Tamburrano
ENF	Nicolas Bay
GUE/NGL	Cornelia Ernst, Paloma López Bermejo, Neoklis Sylikiotis, Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Reinhard Bütikofer, Peter Eriksson, Ernest Maragall, Michel Reimon, Claude Turmes

2	0
ENF	Barbara Kappel
PPE	Paul Rübzig

Simbolu atšifrējums:

+ : atbalsta

- : pret

0 : atturas